RIIGI TEATAJA

Nr. 95. 30. novembril 1937. Nr. 95.

Art. 764. Eesti-Prantsuse kaubandusliste maksete kokkuleppe kinnitamise seadus. — Kokkulepe.

765. Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.

766. Välismaalasi peatusloa- ja registreerimismaksust vabastavate tööalade määrus.

767. Perekonnakirjade korraldamiseks antud tähtaja pikendamise määrus.

768. Eesti farmakopöa kehtimapanemise määrus.

769. Teadaanne Eesti-Läti lisaprotokollile lisatud nimekirja D[1] kehtivuse kaotamise kohta.

770. Tallinna linna avalikkude haljasalade heakorra sundmäärus.

771. Haapsalu linna maksumäärad 1938 aastal.

772. Sundmääruse muutmine turgudel kauplemise kohta Valga linnas.

773. Tõrva linna elektrivoolu müügitariifid.

774. Sundmääruse täiendamise sundmäärus kauplemise aja kohta Rakveres.

764. Eesti-Prantsuse kaubandusliste maksete kokkuleppe kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 24. novembril 1937.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Pariisis 16. oktoobril 1937 sõlmitud Eesti-Prantsuse kaubandusliste maksete kokkulepe.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega kokkuleppe prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 24. novembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

Fr. Akel
Välisminister.

Eesti-Prantsuse kaubanduslikkude maksete kokkulepe.

Artikkel 1. — Konventsiooniga 26. märtsist 1932 Eesti ja Prantsuse vahelisis kaubandussuhteis sisseseatud kliiring kaotatakse 30. novembril 1937. Alates 1. detsembrist 1937 toimuvad kaubanduslikud maksed vabades deviisides, arvestades Eestis kehtivat deviisikaubanduse korraldust.

Kaubanduslikkude maksete all mõistetakse kauba väärtuse ja lisakulude (veo-, kinnitus-, lao-, tolli-, provisjonikulude jne.) õiendamist.

Artikkel 2. — Konventsioonis 26. märtsist 1932 ettenähtud arvel „P" või arvel „T" 30. novembril 1937 olemasolevad saldod õiendatakse ja kantakse üle võimalikult lühema aja jooksul ning hiljemalt 31. detsembriks 1937.

Artikkel 3. — Käesolev kokkulepe jääb kehtima ühe kuu möödumiseni arvates tema ülesütlemisest ühe kõrge lepinguosalise poolt.

Pariis, 16. oktoobril 1937.

A. Rei.
O. Strandman.
Yvon Delbos.
F. Chapsal.

Accords sur les paiements commerciaux entre l'Estonie et la France.

Article 1. — Le clearing institué dans les relations commerciales entre l'Estonie et la France par la Convention du 26 mars 1932 est supprimé à la date du 30 novembre 1937. A partir du 1-er décembre 1937, les paiements commerciaux se feront en devises libres, compte tenu du régime de règlementation sur le commerce des devises en vigueur en Estonie.

Par paiements commerciaux, on entendra le règlement de la valeur de la marchandise ainsi que des frais accessoires (frais de transport, d'assurance, d'entrepôt, de douane, de provision etc.).

Article 2. — Les soldes existants à la date du 30 novembre 1937 soit au compte „P", soit au compte „T" prévus à la Convention du 26 mars 1932, seront liquidés et transférés dans le plus bref délai possible et au plus tard le 31 décembre 1937.

Article 3. — Le présent accord restera en vigueur un mois à partir du jour de sa dénonciation par une des Hautes Parties Contractantes.

Paris, le 16 Octobre 1937.

A. Rei.
O. Strandman.
Y. Delbos.
F. Chapsal.

---

765. Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 24. novembril 1937.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Pariisis 16. oktoobril 1937 sõlmitud Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsioon.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 24. novembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

Fr. Akel
Välisminister.

Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsioon.

Eesti Vabariigi Riigihoidja ja Prantsuse Vabariigi President, veendudes, et kaubavahetuse ja majandusliku koostöö arendamiseks mõlema maa vahel on otstarbekohane asendada uue kaubanduskonventsiooniga see, mis sõlmitud 15. märtsil 1929. a. ja täiendatud nootidega 28. septembrist ja 7. oktoobrist 1929, protokollidega 11. juulist 1930, 30. oktoobrist 1930, 16. märtsist 1932, kokkulepetega 27. aprillist 1933, 27. juulist 1933 ning nootidega 22. veebruarist 1936, nimetasid oma vastavateks täisvolinikkudeks:

Eesti Vabariigi Riigihoidja:

Härra August Rei, ministri abi Välisministeeriumis,
Härra Otto Strandmann'i, Eesti erakorraline saadik ja täievoliline minister Prantsusmaal.

Prantsuse Vabariigi President:

Härra Yvon Delbos'i, välisminister,
Härra Fernand Chapsal'i, kaubandusminister,

kes pärast heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist leppisid kokku alljärgnevates eeskirjades:

Artikkel esimene.

Prantsuse tolliterritooriumilt pärinevad ja tulevad loodus- ja tööstussaadused kasutavad nende sisseveol Eesti territooriumile igal juhul minimaaltariifi määrasid.

Nad ei allu milgi juhul vähem soodsatele tollidele kui need, mida Eesti kohaldab või võiks kohaldada sama iseloomuga kaupadele, mis pärinevad ja tulevad mõnelt teiselt maalt.

Artikkel 2.

Käesolevale lisandatud nimestikus A loendatud Eestist pärinevad ja tulevad loodus- ja tööstussaadused kasutavad nende sisseveol Prantsuse tolliterritooriumile igal juhul minimaaltariifi määrasid, s.t. kõige madalamaid määrasid, mis Prantsusmaa annab või võiks anda mõnele teisele riigile nii praegukehtivate sisseveotollide suhtes kui ka nende suhtes, milledega Prantsusmaa võiks neid tarbe korral asendada, samuti ka lisamaksude ja igasuguste teiste kõrgenduste suhtes, mis Prantsusmaa on pannud või võiks kehtima panna.

Artikkel 3.

Riivamata artiklite 2 ja 3 eeskirju:

Käesolevale lisandatud nimestikus B loendatud Prantsuse tolliterritooriumilt pärinevad ja tulevad loodus- või tööstussaadused kasutavad nende sisseveol Eesti tolliterritooriumile tähendatud nimestikus kindlaksmääratud maksusid.

Käesolevale lisandatud nimestikus C loendatud Eestist pärinevad ja tulevad loodus- või tööstussaadused kasutavad nende sisseveol Prantsuse tolliterritooriumile tähendatud nimestikus märgitud maksusid.

Kummalgi kõrgel lepinguosalisel on õigus muuta eelmises lõikes tähendatud ühe või mitme saaduse suhtes lisades B ja C esinevaid tolle erilise ülesütlemisega, millest tuleb 15 päeva ette teatada; selle tähtaja möödumisel võib uusi tollimäärasid kohe kohaldada.

Kui üks kõrgetest lepinguosalistest kasutab käesoleva artikli lõikega 3 temale antud võimalust, võib teine lepinguosaline, ootamata ülesütlemistähtaja möödumist, nõuda läbirääkimiste otsekohest alustamist, et põhjendada oma nõudmist ja saada vastaval juhul õiglast vastutasu.

Kui 10 päeva jooksul arvates uute tollide kehtimapanekust ei ole suudetud saavutada kokkulepet, võib lepinguosaline, kes esitanud nõudmise, tõsta kahes esimeses lõikes ettenähtud ühe või mitme saaduse kohta käivaid tolle nii, et ta tarvitab omalt poolt nimetatud toodete sisseveo suhtes ainult abinõusid, millede mõju kaubavahetusele oleks suhteliselt sama ulatusega.

Vaatamata eelmistele eeskirjadele teatab Eesti Valitsus, et tal ei ole kavatsust selles, mis puutub lisa B teises osas loendatud saadustesse, kasutada käesoleva artikli lõigetes 3, 4 ja 5 ettenähtud võimalust. Siiski jätab ta endale õiguse juhuks, kui võidaks konstateerida suurt muudatust mõlema maa vahelises kogukaubavahetuses, nõuda läbirääkimiste alustamist selleks, et kohaldada ülaltähendatud menetlust ka lisa B selle osa teatavatele positsioonidele, või selleks, et püüda leida mõnda muud abinõu nõnda tekkinud uue olukorra parandamiseks.

Artikkel 4.

Saadused või kaubad, mis välja veetakse ühe kõrge lepinguosalise tolliterritooriumilt teise lepinguosalise tolliterritooriumile, kasutavad, mis puutub väljaveomaksudesse ja -lõivudesse, kõige soodsamat käitlust, mida kumbki kõrgetest lepinguosalistest lubab või võiks eventuaalselt lubada mõnele kolmandale riigile.

Artikkel 5.

Kumbki kõrgetest lepinguosalistest lubab teise lepinguosalise tolliterritooriumi saadustel kasutada soodustusi, mis järelduvad tollinomenklatuurides või tarifitseerimismeetodites tehtud muudatustest, mis sisse võetud tariifidesse administratiiv- või seaduste või teiste riikidega sõlmitud konventsioonide korralduste põhjal.

Artikkel 6.

Kõrged lepinguosalised on leppinud kokku piirduma sisse- ja väljaveokeeldude rakendamisel järgmiste juhtudega: sõjasündmused, sanitaar- või avaliku julgeoleku korraldused, loomade ja taimede kaitse, tööstus-, kirjandus- või kunstiomandi kaitse, kaubad, mis on riigi monopoli esemeks. Need keelud peavad eranditult käima kõigi välismaade kohta, kus on olemas

samad tingimused, ega tohi milgil juhul varjata tollikorraldusi või omada puhtmajanduslikku sihti.

Siiski, miski käesolevas kokkuleppes ei puuduta kõrgete lepinguosaliste õigusi võtta tarvitusele sisse- või väljaveo suhtes kõiki abinõusid, mis vajalikud selleks, et vastu panna erakordsetele ja anormaalsetele asjaoludele ning et kindlustada riigi majanduslikkude või rahanduslikkude eluliste huvide kaitset, kuid nende abinõude kestus peab olema piiratud neid väljakutsuvate motiivide või asjaolude kestusega.

Peale selle iga praegu olemasoleva sisseveokeelu ärakaotamine, mida üks kõrgetest lepinguosalistest lubaks kas ajutiselt või mõne kontingendi ulatuses mõne kolmanda riigi saadustele, hakkab kehtima samadel tingimustel samade või sarnaste teise territooriumilt tulevate või sealt pärinevate saaduste kohta.

Artikkel 7.

Kõrged lepinguosalised annavad vastastikku teineteisele enamsoodustatud riigi käitluse, mis puutub ühe lepinguosalise poolt teise territooriumile sisseveetud kaupade päritolu kindlaksmääramisse.

Artikkel 8.

Kõrged lepinguosalised võivad nõuda, et nende territooriumile sisseveetavatel saadustel ja kaupadel oleks kaasas päritolutunnistus, mis tõendaks:

1) kui on tegemist tooraineteg kui niisugustega või loodussaadustega, et need toorained või loodussaadused pärinevad teise maalt;

2) kui on tegemist tööstussaadustega, et need saadused vastavad kas neis sisalduva tooraine või teostunud töö suhtes tingimustele, milledele sisseveomaa teeb alluvaks päritolu tunnustamise.

Päritolutunnistusi antakse välja kas kaubanduskodade poolt, kuhu kuulub kauba saatja, või tollivõimude poolt, või jälle iga muu ametivõimu või majandusliku koondise poolt, keda sihtmaa on tunnustanud. Need legaliseeritakse sihtmaa diplomaatilise või konsulaaresindaja poolt, välja arvatud juhul, kui need on välja antud päritolumaa tollivõimude poolt.

Juhul, kui kaubasaatjal võiks tekkida kartus, et hoolimata kaubal kaasasolevast päritolutunnistusest võib selle kauba suhtes tekkida vaidlusi, võib ta päritolutunnistuse kinnitada lasta tõestustunnistusega, mis koostatud ja alla kirjutatud päritolutunnistuse väljaandja poolt koos tehnilise ametnikuga, kelle nimetab sihtmaa diplomaatiline esindaja ja kelle nimetamisest teatatakse kaubasaatja riigi valitsusele. See ametnik võib tõestuse otstarbel nõuda iga tõendust või tarvilikku teadaannet ja sisse nõuda tasu, mille määr peab täpselt vastama tõestustunnistuse koostamisest tingitud ameti- ja sõidukuludele. Kui kaubal on kaasas tõestustunnistus, võib sellele tollil seaduslikku ekspertiisi teha ainult pettuses või võltsimises kahtlustamise korral.

Postpakid on päritolutunnistusest vabad, kui sissevedu ei oma kaubanduslikku iseloomu.

Päritolutunnistused koostatakse kas päritolumaa keeles või sihtmaa keeles.

Esimesel juhul mõlemad maad säilitavad õiguse nõuda nende tõlget.

Iga kord kui üks valitsus teatab teisele selleks volitatud esindaja kaudu et päritolutunnistuste väljaandmisel on teostunud ebaseaduslikke toiminguid siis see valitus, kellele on saadetud teadaanne, alustab viivitamata erilist uuri, mist süükspandud asjaolude kohta, teatades selle tulemustest kaebavale valit

susele ja võttes tarbe korral kasutamisele kõik tema võimuses olevad abinõud, et vältida nende ebaseaduslikkude toimingute jätkumist.

Artikkel 9.

Kõrged lepinguosalised kindlustavad vastastikku enamsoodustatud riigi käitluse, mis puutub tollivorminõuete täitmisse kaupade transiidi, ladustamise, reeksporteerimise ja ümberlaadimise ning kõigi muude operatsioonide suhtes, millele alluvad sisseveetud, väljaveetud või transiidis olevad kaubad, samuti mis puutub nende mitmesuguste käitlemistega ühenduses olevatesse lõivudesse.

Artikkel 10.

Sisemised maksud, mida võetakse ühe kõrge lepinguosalise territooriumil ükskõik kelle arvel mõne loodus- või tööstussaaduse tootmisel, liiklemisel, pakkimisel või tarvitamisel, ei tohi mingil ettekäändel tabada teise lepinguosalise saadusi kõrgemal määral või koormavamatel tingimustel kui sama liiki oma maa saadusi.

Artikkel 11.

Vabakaubanduse korraldamiseks ja nimelt saaduste müügiks, müügilelaskmiseks, liiklemiseks või tarvitamiseks ei tehta ühe lepinguosalise poolt vahet oma maa ja teise lepinguosalise saaduste vahel, välja arvatud abinõude juhul, mis kumbki valitsus võiks tarvitusele võtta kõlvatu võistluse mahasurumiseks.

Artikkel 12.

Kumbki kõrgetest lepinguosalistest kohustub tarvitusele võtma kõiki tarvilikke abinõusid, et kindlustada mõjusalt teise lepinguosalise maalt pärinevaid loodus- või tööstussaadusi kõlvatu võistluse vastu kaubandustehinguis, nimelt maha suruma ja keelama aresti alla panemise või muude otstarbekohaste sanktsioonidega, vastavalt oma seadusandlusele, kõigi nende saaduste sisse- ja väljavedu, samuti ka valmistamist, liiklemist, ladustamist, müüki ja müügile laskmist, milledel endil või nende vahenditul või välisel pakendil, faktuuridel, veokirjadel ja kaubanduspaberitel leidub märke, nimesid, pealkirju või mingisuguseid tähistusi, mis sisaldavad otsekoheselt või kaudselt valeandmeid nende saaduste või kaupade päritolu, liigi, iseloomu või spetsiifiliste omaduste kohta.

Artikkel 13.

Kumbki kõrgetest lepinguosalistest kohustub võtma tarvitusele kõiki vajalikke abinõusid, et maha suruda oma territooriumil teise lepinguosalise sääraste saaduste geograafiliste päritolunimetuste kurjasti tarvitamist, mis saavad oma spetsiifilised omadused maapinnast või kliimast, seal hulgas ka viinamarjasaadused, tingimusel, et need nimetused oleksid päritoluriigis nõutavalt kaitstud ning tema valitsuse poolt teatavaks tehtud.

Loetakse kurjasti tarvitatuks ühe kummagi maa päritolunimetust, kui seda tarvitatakse saaduste kohta, mille kohta selle maa seadusandlikud või määruslikud eeskirjad keelavad seda kasutamast.

Ülal ettenähtud teadaanne peab täpselt ära märkima need dokumendid, mis on välja antud päritoluriigi kompetentse ametivõimu poolt ja mis konstateerivad päritolunimetuste tarvitamise õigust.

Keelatakse eriti tarvitada geograafilist päritolunimetust muude kui nende saaduste kohta, milledel selleks tõeliselt õigus, ka siis kui saaduste

õige päritolu on ära tähendatud või kui kurjasti tarvitatud nimetusele on lisandatud teatud õiendavad sõnad nagu „liik“, „vorm“, „tüüp“ või muud.

Samuti ei loeta liigi iseloomu omavaks ühtki ühe kõrge lepinguosalise saaduste geograafilist päritolunimetust, kui see on nõutavalt kaitstud tootvas riigis ja kui ta on korrapäraselt teatavaks tehtud teisele lepinguosalisele.

Abinõud, mida kumbki kõrgetest lepinguosalistest kohustub tarvitusele võtma, peavad ette nägema nimelt saaduste sisseveo, väljaveo, ladustamise, valmistamise, liiklemise, müügi ja müügile laskmise vältimiseks aresti, keeldu või muud otstarbekohast sanktsiooni juhul, kui neid saadusi sisaldavatel pudelitel, pakenditel või kastidel, samuti ka faktuuridel, kaubanduspaberitel ja veokirjadel leiduvad kurjasti tarvitatud päritolunimetusi meenutavad märgid, nimed ja pealkirjad, illustratsioonid või mingisugused tähistused.

Eelolevad eeskirjad ei takista müüjat märkimast saaduse pakendile oma nime ja aadressi; siiski nõutakse, et regionaalse või koha nimetuse puudumisel seda märkimist täiendatakse saaduse päritolumaa äratähendamisega nähtavate tähtede abil iga kord, kui nime või aadressi märkimisest pakendile võiks järgneda äravahetamine mõnel teisel maal asuva regiooni või kohaga.

Inkrimineeritud saaduste aresti alla panemist või muid sanktsioone kohaldatakse kas administratsiooni hoolel või prokuratuuri või iga asjasthuvitatu, isiku, ühingu või sündikaadi nõudel vastavalt kummagi kõrge lepinguosalise vastavale seadusandlusele.

Artikkel 14.

Riivamata artikli 17 eeskirju, ühe kõrge lepinguosalise kaupmehed, vabrikandid ja teised tööstur id, kes tõendavad nende maa asjaomaste võimude poolt väljaantud oma tööstusliku legitimatsioonikaardi esitamisega, et nad on seal õigustatud tegutsema oma kaubanduse või tööstuse alal ja et nad seal tasuvad seadustes ettenähtud makse ja lõive, on õigustatud kas isiklikult või nende teenistuses olevate reisijate kaudu teostama teise lepinguosalise territooriumil oste kaupmeeste või tööstur ite juures või avalikkudes müügikohtades. Nad võivad samuti vastu võtta tellimisi, ka kaubaproovide põhjal, kaupmeestelt või muudelt isikutelt, kes oma kaubanduses või tööstuses kasutavad nendele proovidele vastavaid kaupu. Mõlemal juhul kasutavad nad igas suhtes enamsoodustatud riigi käitlust.

Esimeses lõikes tähendatud kaubareisijad, varustatult käesolevale konventsioonile lisandatud vormulari kohase ja nende maa vastavate ametivõimude poolt väljaantud legitimatsioonikaardiga, omavad vastastikku õigust endiga kaasa võtta proove või mustreid, mitte aga kaupu.

Kõrged lepinguosalised teatavad teineteisele ametivõimudest, kes on õigustatud välja andma legitimatsioonikaarte, samuti eeskirjadest, milledest kaubareisijad on kohustatud kinni pidama oma kaubanduse teostamisel.

Artikkel 15.

Kaubareisijate poolt proovidena või mustritena sisseveetavaid tollimaksule alluvaid esemeid, välja arvatud art. 6 loendatud mõnel põhjusel sisseveoks keelatud kaubad, lubatakse mõlemalt poolt sisse ja välja vedada tollita tingimusel, et need esemed, kui nad ei ole ära müüdud, reeksporteeritakse seaduslikul tähtajal ja et ei oleks kahtlust sisse- ja tagasiveetavate esemete identsuses, vaatamata sellele, milline ka ei oleks tolliamet, kelle kaudu nad välja veetakse.

Proovide ja mustrite reeksporteerimine kindlustatakse mõlemal maal kas vastava tollimaksu kogusumma deponeerimisega (sularahas) sisseveotolliametis või seadusliku tagatisega.

Seadusliku tähtaja möödumisel maksude summa sedamööda, kas see oli deponeeritud või tagatud, langeb riigikassale või nõutakse sisse tema kasuks, olgu siis et on tõendatud, et selle tähtaja jooksul proovid või mustrid reeksporditi.

Kui enne seadusliku tähtaja möödumist proovid ja mustrid esitatakse reekspordiks selleks avatud tolliametile, siis see tolliamet peab kontrollimise teel veenduma, kas esitatud esemed tõeliselt vastavad neile, millede kohta oli antud sisseveoluba. Kui ses suhtes ei teki mingit kahtlust, siis tolliamet konstateerib reeksporteerimist ja maksab tagasi sisseveol deponeeritud maksude summa või võtab tarvitusele vajalikud abinõud tagatise vabastamiseks.

Selles, mis puutub proovide ja mustrite sissevedajate käest ükskõik millisel seaduslikul alusel nõutavatesse maksudesse ja lõivudesse, nimelt nende märkide identsust kindlustavate märkide pealepanemise eest, kõrged lepinguosalised lubavad vastastikku enamsoodustatud riigi käitluse.

Kummagi kõrge lepinguosalise tollivõimud peavad küllaldasteks proovide ja mustrite pärastiseks identifitseerimiseks märke, mis neile on peale kinnitatud teise lepinguosalise tolli poolt tingimustel, et neil proovidel ja mustritel oleks kaasas selle poole tollivõimude poolt tõestatud kirjeldav nimestik. Siiski võidakse sisseveomaa tolliameti poolt proovidele või mustritele kinnitada lisamärke iga kord, kui see tolliamet peab säärast lisakindlustust vältimatuks proovide või mustrite identifitseerimise kindlustamiseks nende reekspordil. Välja arvatud see viimane juhtum, tollikontroll koosneb ainult proovide identifitseerimisest ja eventuaalselt sissenõudmisele tulevate maksude ja lõivude summa kindlakstegemisest.

Reeksporteerimise tähtaeg on kindlaks määratud maksimaalselt kuuele kuule, välja arvatud sisseveo-maa tolliadministratsioonile reserveeritud pikendamise võimalus. Selle tähtaja möödumisel nõutakse tollide tasumist reeksporteerimata proovidelt.

Artikkel 16.

Artiklite 14 ja 15 eeskirju ei kohaldata rändametitele, rändkaupmeestele ega tellimiste hankimisele tööstuse ega kaubanduse alal mitte-tegutsevatelt isikutelt. Kumbki lepinguosaline reserveerib ses suhtes oma seadusandlusele täielise vabaduse.

Artikkel 17.

Passide ja peatuslubade (isikutunnistuste) alal välismaalaste sissesõidu ja peatuse kontrolli ja tingimuste ning väljasaatmise õiguse kohta käivate üldiste seaduste ja määruste eeskirjade reservatsiooniga kummagi kõrge lepinguosalise kodanikud kasutavad teise poole tolliterritooriumil enamsoodustatud riigi käitlust selles, mis puutub:

1. peatumisse ja asumisse;
2. kaubanduse ja tööstuse teostamisse;
3. igasuguse kinnis- ja vallasvara omamise, omandamise, valdamise, rentimise ja nende ükskõik millisel viisil käsutamise õigusesse;
4. majandusliku iseloomuga seltside moodustamise õigusesse.

Mis puutub üldkasulikuks otstarbeks ja üldsuse huvides võõrandamise korraldustesse, siis kasutavad nad vastastikkuse eeldusel rahvuslikku käit-

lust või enamsoodustatud riigi käitlust juhul, kui see peaks osutuma kasulikumaks.

Nad on vabad igasugusest isiklikust sõjaväeteenistusest, kõigist isiklikest sõjaväelistest sundkohustustest ja kõigist maksudest, mis asendavad seda teenistust või neid sundkohustusi.

Kummagi lepinguosalise kodanikud võivad teise territooriumil ühtlaselt oma kodanikega täiesti vabalt korraldada oma asju kas isiklikult või nende poolt valitud vahemeeste kaudu, ilma et nad oleksid kohustatud maksma tasu või honorari agentidele, komisjonäridele jne., keda nad ei kavatsenud kasutada, ja ilma et nad selles suhtes alluksid muudele kui maa üldistes seadustes fikseeritud kitsendustele.

Neil on samuti vaba ja kerge juurdepääs kohtutele igas astmes ja igas jurisdiktsiooni liigis seal oma õiguste kehtimapanemiseks ja kaitsemiseks.

Nad võivad selleks kasutada advokaate, notareid ja agente, keda nad oma huvide kaitsemiseks peavad suutelisteks, ja kohtute alal nad kasutavad üldiselt samu õigusi ja eesõigusi, mis antud või tulevikus antakse oma maa kodanikkudele.

Ühe lepinguosalise kodanikkude juurdepääs tasutavatele kohtadele teise territooriumil, samuti töövõtjatele ja palgalistele kohaldatav kord jääb selle poole sise-seadusandluse korraldada.

Mõlemad lepinguosalised kohustuvad sõlmima võimalikult kõige lühema aja jooksul protsessikulude tasumise kindlustamisest vabastamise, kohtuliku kaitse ning tasuta kohtuliku abi andmise konventsioonid.

Artikkel 18.

Tsiviil-, kaubanduslikud, tööstuslikud, rahanduslikud, kindlustus- ning muud majandusliku iseloomuga seltsid, kes moodustatud ühes kummastki riigist vastavalt selle viimase seadustele ja kes omavad seal oma asukohta, tunnustatakse teise lepinguosalise poolt korrapäraselt olemasolevaiks.

Nende asutamise seaduspärasus ja nende võime esineda kohtus määratakse nende põhikirjade ja selle maa seaduste põhjal, kus nad on asutatud. Nad võivad teise poole territooriumil, alistudes selle maa seadustele ja määrustele, tegutseda igal mõne teise riigi seltsidele lubatud alal, seal moodustada osakondi ja agentuure, ja kasutavad kõiki füüsiliste isikute suhtes artikli 17 eeskirjadega ja poolte vahel kõigi teiste sõlmitavate kokkulepetega tunnustatud õigusi.

Kõrged lepinguosalised deklareerivad, et nad kaubanduse ja tööstuse teostamise kohta käivate siseseaduste kohaldamise reservatsiooniga on nõus:

1) mitte looma erilise ja eelneva loa abil takistusi seltside asutamiseks, kes kavatsevad tegutseda mõnel alal, mis üldiselt on lubatud mõne teise riigi seltsidele;

2) mitte tagasi võtma juba antud luba, kui see ei sünni üleastumise pärast maa seadustest ja määrustest.

Käesolev artikkel ei käi riiklikuks monopoliks olevate tööstusalade kohta.

Artikkel 19.

Käesolev artikkel, välja arvatud kõik muud, korraldab kodanikesse puutuvaid fiskaalküsimusi.

Kummagi lepinguosalise kodanikud ei allu teise territooriumil muile või kõrgemaile maksudele, taksidele ja lõivudele või kontributsioonidele,

olgu ükskõik millise nimetuse all ja kelle arvel neid võetakse, kui neile, mida võetakse oma maa kodanikkudelt samastel olukordadel.

See eeskiri ei ole takistuseks vastaval juhul kas niinimetatud peatusmaksude või politseivormaalsuste täitmisega ühenduses olevate lõivude sissenõudmisele, mille juures on kokku lepitud, et mõlema riigi kodanikud kasutavad, mis puutub nimetatud maksude ja lõivude määradesse, enamsoodustatud riigi kodanikkudele lubatud käitlust.

Artikkel 20.

Käesolev artikkel, arvestamata teisi, korraldab fiskaalküsimused, mis puutuvad artiklis 18 tähendatud tingimusi täitvatesse seltsidesse.

Seltsid, samuti ka nende osakonnad ja agentuurid ei allu kõrgete lepinguosaliste territooriumil muile või kõrgemaile maksudele, taksidele, lõivudele või kontributsioonidele, ükskõik millise nime all ja kelle arvel neid võetakse, kui neile, milledele alluvad oma maa seltsid.

Mis puutub kapitali, sissetulekute või puhaskasu pealt arvutatud maksudesse, siis maksustab kumbki kõrgetest lepinguosalistest teise lepinguosalise seltse vastavalt maksude iseloomule ainult seltside selle aktiivkapitaliosa pealt, mis on investeeritud tema territooriumil, varade pealt, mida nad seal omavad, väärtpaberite pealt, mis seal liiklevad, puhaskasu pealt, mis nad seal saavutavad, või tehingute pealt, mis nad seal teostavad.

Siiski on kokku lepitud, juhul kui mõni maks ei ole tegelikult rakendatav mõne välisseltsi kohta, et kumbki valitsus säilitab õiguse arvutada maksu paušaalselt ja tarvitada aboneerimismeetodit.

Fiskaalkoormatise all mõistetakse ainult maksu ennast, mitte maksmise tagatist.

Peale selle on kokku lepitud, et eelnevad eeskirjad ei käi mitte vabastuste kohta, mis reserveeritud Prantsuse seltsidele Prantsuse vallasvara väärtuste kohta käiva fiskaalkoodeksi artiklite 137, 143 ja 153 põhjal (erivabastused teatavatele Prantsuse seltsidele, kes annavad laene välisväärtpabereid omavatele Prantsuse seltsidele ja osakondi omavaile Prantsuse keskseltsidele).

Samuti nimetatud eeskirjad ei vabasta välisseltse Prantsuse 12. augusti 1919. a. seaduse artikli 6-da kohaldamisest (välismaal kindlustatud varade arvessevõtmine lisamaksu tariifi kindlaksmääramiseks tulikahju vastu kindlustatud kapitalide pealt).

Artikkel 21.

Kõigis küsimusis rahvusvahelise transiidi asjus toetuvad kõrged lepinguosalised Barcelonas 20. aprillil 1921. a. sõlmitud transiidivabaduse kohta käivale konventsioonile ja statuudile, mille osalised on nii üks kui teine pool.

Kõigis küsimusis raudteel veo asjus kõrged lepinguosalised kohaldavad vastastikustes suhetes Genfis 9. detsembril 1923 koostatud Raudtee rahvusvahelise korra kohta käiva konventsiooni ja statuudi eeskirju.

Artikkel 22.

Alljärgnevate täiendavate eeskirjade reservatsiooniga kõrged lepinguosalised deklareerivad eriti toetuda Genfis 9. detsembril 1923. a. sõlmitud meresadamate rahvusvahelise korra kohta käiva konventsiooni eeskirjadele, kaasa arvatud lisad ja protokoll, samuti meresadamate rahvusvahelise korra kohta käiva statuudi eeskirjadele kõigis küsimustes, mis korraldatakse nimetatud konventsiooniga ja statuudiga.

Toetudes Genfi statuudi artiklile 9 kõrged lepinguosalised lepivad kokku, et kummagi maa laevad võivad külastada teise maa üht või mitut sadamat, kas selleks, et seal täielikult või osaliselt maale toimetada nende poolt välismaalt kaasa toodud reisijaid või kaupu või et seal täielikult või osaliselt peale võtta välismaale määratud reisijaid või kaupu.

Emigrantide angažeerimiseks ja transpordiks kõrged lepinguosalised kindlustavad vastastikku enamsoodustatud riigi käitluse.

Artikkel 23.

Käesoleva kokkuleppe eeskirjadest erandatakse ja korraldatakse ainuüksi siseseadusandlusega:

1) oma rannalaevasõit;

2) kalapüük ja meriloomade jaht territoriaalvetes ja erilised soodustused, mille osaks saavad praegu või tulevikus oma kalapüügisaadused;

3) soodustused, mis kumbki lepinguosaline on andnud või annab oma kodanikkudele kaubalaevanduse arendamise soodustamiseks kas preemiatena või abirahadena kaubalaevade ehitamiseks või omandamiseks või ükskõik milliste preemiatena või ergutustena kaubalaevandusele;

4) sadama-, reidi- ja rannateenistus, kaasa arvatud lootsimine, pukseerimine ning päästetöö ja mereabi korraldus;

5) a) liiklemine Prantsusmaa ja Tuniisi vahel, Prantsusmaa ja Prantsuse asumaade vahel, liiklemine tema asumaade endi vahel ja Tuniisiga; siiski selles liiklemises kõrgete lepinguosaliste laevad kasutavad enamsoodustatud riigi käitlust.

b) erisoodustused, mis antakse navigatsiooni alal Prantsusmaal, Tuniisis ja Prantsuse asumaades Marokost ja mandaatmaadest tulevale transpordile.

Artikkel 24.

Laevad, mis Prantsuse seaduste ja määruste järgi tõendavad Prantsuse riikkondsust, ja laevad, mis Eesti seaduste ja määruste järgi tõendavad Eesti riikkondsust, loetakse, mis puutub käesoleva konventsiooni kohaldamisse, Prantsuse ja Eesti riikkondsusesse kuuluvaiks.

Artikkel 25.

Kõrgete lepinguosaliste vahel sõlmitakse niipea kui võimalik erikokkulepe laevade mõõtmise korra kindlaksmääramise ja selle kohaldamise kindlustamiseks. Kuni selle ajani ühe kõrge lepinguosalise ametivõimude poolt väljaantud mõõtkirjad loetakse teise poolt võrdseteks selle viimase ametivõimude poolt väljaantud mõõtkirjadega.

Artikkel 26.

Ühe kõrge lepinguosalise sadamates võivad teise lepinguosalise kaubalaevade kaptenid, mille meeskonnad ei ole enam täielikud haiguste või muude põhjuste tagajärjel, palgata kohalikkude seaduste ja politseimääruste eeskirju täites tarvilikke merimehi reisi jätkamiseks, kusjuures on kokku lepitud, et palkamine, milleks merimees alati vabalt nõusolekut avaldanud, teostub laeva lipuriigi seaduste järgi.

Artikkel 27.

Ühe kõrge lepinguosalise lipu all sõitvad laevad võivad halva ilma puhul või muu vääramatu jõu (vis major) põhjusel varjule minna teise kõrge lepinguosalise ükskõik millistesse vetesse, sadamatesse või reididele;

neil on seal, samadel tingimustel kui selle lepinguosalise oma laevadel, täielik vabadus endile muretseda varustist, mida nad tarvilikuks peavad, end parandada ja end reisi jätkamiseks vajalikku seisukorda viia.

Seesugustel juhtudel ei loeta kaubandustehinguteks: kaupade maha- ja tagasilaadimist selleks, et võimaldada laeva parandamist või ta desinfitseerimist, kui ta pandi karanteeni; ümberlaadimist mõnele teisele laevale ümberlaadiva laeva sõidukõlbmatuse puhul; tehinguid, mis tarvilikud laeva ja meeskonna moonaga varustamiseks; avariid kannatanud kaupade müüki, kui tolliadministratsioon selleks loa on andnud; samuti ka mitte kaupade müüki või laenude tegemist, mida kapten on sunnitud ette võtma, et katta oma kulusid või et hankida enesele reisi jätkamiseks tarvilikke summasid. Siiski peab kapten, samadel tingimustel kui rahvuslikkude laevade kaptenidki, täitma kohalikke määrusi ja tasuma kohalikkude tariifide järgi toimetatud tehingutega ühendusesolevad maksud ja lõivud.

Artikkel 28.

Kui mõni laev, mis sõidab ühe kummagi maa lipu all, randub või meriõnnetust kannatab teise maa randadel, peavad kohalikud ametivõimud hoolitsema selle eest, et ta saaks abi ja toetust, ning nad peavad tarvitusele võtma kõik tarvilikud abinõud isikute kaitseks ning esemete alalhoidmiseks, mida võidakse päästa.

Ametivõimude vaheleastumine ei põhjusta ses suhtes mingit liiki kulude sissenõudmist, välja arvatud siiski kulud, mida nõuavad päästetoimetused, samuti ka päästetud esemete alalhoidmine ja kulud, mida peaksid tasuma samal juhul oma maa laevad.

Laev või ta rusud, sinna juurde arvatud masinad, takelaaž, aparaadid, mööblid, iga liiki juurdekuuluvused ja laevaõnnetusest päästetud dokumendid, antakse üle ta omanikule või tema nõutavalt volitatud esindajale, kui ta avaldab selleks palvet kohaliku seaduse poolt ettenähtud tähtaja jooksul.

Sama on kehtiv päästetud kaupade kohta. Müügi puhul antakse sellest saadud summa nimetatud omanikule, maha arvates kulud.

Selle kõrge lepinguosalise konsulaarametivõim, kelle kodakondsusse kuuluvad omanikud, võib nende puudumisel nõuda päästetud asjade või nende müügi korral saadud summade üleandmist.

Iga liiki kaupadele ja esemeile, mis päästetud laevaõnnetuse puhul, ei panda peale mingit tollimaksu, kui nad ei lähe sisemaaliseks tarvitamiseks.

Artikkel 29.

Käesoleva konventsiooni eeskirjad on kohaldatavad Alžiirile.

Artikkel 30.

Loodus- ja tööstussaadused, mis pärinevad ja tulevad Eestist, kasutavad nende sisseveol Prantsuse nn. assimileeritud koloniidesse, s.t. kus põhimõtteliselt on sama tollirežiim kui emamaal, minimaaltariifi, olgu see tariif emamaa tariif või eritariif.

Nende sisseveol Eesti tolliterritooriumile kasutavad Prantsuse nn. assimileeritud koloniidest pärinevad ja tulevad loodus- ja tööstussaadused, kui nad on loetletud nimestikus A, selles nimestikus kindlaksmääratud maksumäärasid ja soodustusi ja enamsoodustatud riigi käitlust vaatamata sellele, kas nad on nimestikus B loetletud või mitte.

Niinimetatud mitte-assimileeritud koloniides, s.t. kus on eriline tollirežiim, ja Tuniisis, kasutavad Eestist pärinevad ja tulevad saadused kõige madalamaid tollitariife, mis on antud või võidakse anda igale muule riigile tariifiliste korralduste või kaubanduskonventsioonide põhjal.

Niinimetatud mitte-assimileeritud koloniide, protektoraatide ja Prantsuse mandaadi all olevate territooriumide saadused kasutavad nende sisseveol Eestisse enamsoodustatud riigi käitlust.

Artikkel 31.

Artiklite 4, 5, 7, 8, 9, 10, 33, 34 ja 35 eeskirju kohaldatakse Prantsuse asumaade ja protektoraadi- ning mandaadialuste maade kohta.

Artikkel 32.

Prantsuse koloniide sadamates kasutavad Eesti kaubalaevad, täites avaliku korra ja julgeoleku eeskirju, samuti ka kohalikke seadusi ja määrusi, enamsoodustatud riigi käitlust.

Artikkel 33.

On kokku lepitud, et igal pool, kus käesolevas konventsioonis on ette nähtud enamsoodustatud riigi käitlus, see käitlus ei laiene:

a) soodustustele, mis üks kõrge lepinguosaline on andnud või võiks anda piiriäärsetele maadele, et hõlbustada piiril liiklemist ribas mis üldreeglina ei või ületada sügavuselt 15 km kummalgi pool ühispiiri;

b) erisoodustustele, mis Eesti on andnud või võiks anda Soomele, Lätile, Leedule ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidule;

c) eelistuskorrale, mis Prantsuse Valitsus on pannud või võiks kehtima panna Prantsusmaa ja Tuniisi vahel, Prantsusmaa ja Prantsuse asumaade vahel, nende asumaade eneste vahel ja nende ja Tuniisi vahel;

d) eelistuskorrale, mis Prantsuse Valitsus on lubanud või võiks lubada Marokole või Prantsuse mandaadi all olevatele territooriumidele;

e) soodustustele, mis üks kõrge lepinguosaline on andnud või võiks anda mõnele kolmandale riigile, et tasakaalustada omaenda maksustamisi selle riigi omadega, ja nimelt, et vältida kahekordset maksustamist;

f) Stresa konverentsi (5.—20. sept. 1932) soovituste kohaselt sõlmitavatele erikokkulepetele.

Artikkel 34.

Lahkuminekud, mis võiksid esile kerkida kõrgete lepinguosaliste vahel käesoleva konventsiooni tõlgitsemisel või kohaldamisel ja mida ei ole saadud lahendada diplomaatilisel teel mõistliku aja jooksul, esitatakse ühisel kokkuleppel kompromissi teel kas Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale tema põhikirjas ettenähtud protseduuri kohaselt või vahekohtule vastavalt tema statuudis ettenähtud protseduurile või vahekohtule vastavalt 12. oktoobril 1907. a. Haagis sõlmitud rahvusvaheliste tülide rahulise lahendamise kohta käivas konventsioonis ettenähtud protseduurile.

Kokkuleppe puudumisel lepinguosaliste vahel kompromissi kohta ja peale ühekuulist etteteatamist on nii ühel kui teisel lepinguosalisel õigus otseselt vastava palvega esitada nõudmist Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale.

Artikkel 35.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas.

Käesolev konventsioon jõustub 15. päeval pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist. Siiski on kõrged lepinguosalised kokku leppinud konventsioon esialgselt kehtima panna arvates 1. detsembrist 1937. Sel kuupäeval ta asendab 15. märtsi 1929. a. konventsiooni ja selle täiendused.

Käesolev konventsioon on sõlmitud üheks aastaks, milline tähtaeg hakkab jooksma kehtimapanemise päevast arvates; ta pikendatakse vaikiva uuendamise teel ja kolmekuulisteks ajavahemikkudeks; ta võidakse üles öelda kummagi lepinguosalise poolt esimese aasta kestel kuuekuulise etteütlemisega ja peale selle igal ajal, et lõppeda kolme kuu pärast.

Selle tõenduseks on vastavad täisvolinikud, selleks nõutavalt volitatud, alla kirjutanud käesolevale konventsioonile ja ta varustanud oma pitseritega.

Tehtud Pariisis kahes eksemplaris, 16. oktoobril 1937.

A. Rei. Y. Delbos.

O. Strandman. F. Chapsal.

Allakirjutamisprotokoll.

Alla kirjutades Eesti-Prantsuse kaubanduskonventsioonile tänasest kuupäevast Eesti Valitsus ja Prantsuse Valitsus leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Ad artikkel 8.

Kõrged lepinguosalised deklareerivad, et iga soodustus, mis üks neist lubab mõnele kolmandale riigile päritolutunnistuste asjus, rakendub viivitamatult teisele.

Eesti Majandusministeeriumi poolt väljaantud päritolutunnistused sarnastatakse täiel määral tollivõimude poolt väljaantud tunnistustega.

Ad artikkel 13.

Käesoleva lepingu artikli 13 põhjal kindlustatud kaitse (veinisaaduste päritolunimetus) laiendatakse Roquefort'i juustudele, s.o. prantsuse seadusega 26. juulist 1925 äratähendatud juustudele.

Pariis, 16. oktoobril 1937.

A. Rei.

O. Strandman.

Yvon Delbos.

F. Chapsal.

Lisa konventsiooni artiklile 14.

Legitimatsioonikaardi vormular

Eesti või Prantsuse

Legitimatsioonikaart kaubareisijatele.

(Kehtiv kaksteist kuud väljaandmise päevast arvates.)

Kehtiv { Eesti suhtes / Prantsuse suhtes } Kaardi nr.

Käesolevaga tõendatakse, et selle kaardi omanik hr. .....

sünnikoht elukoht: tänav: nr.

omab (I)

asukoht:

firma all:

(2) on kaubareisija teenides { kaubamaja / kaubamajasid }

asukoht:

kes omab (I)

firma all:

Kuna selle kaardi omanik kavatseb koguda tellimisi ülaltähendatud maades ja teha oste ülalnimetatud kaubamaja(de) jaoks, siis tõendatakse, et nimetatud kaubamaja(d) on õigustatud tegutsema oma tööstuse(ste) ja kaubanduse alal ning maksab (maksavad) seal selleks seaduslikke makse.

Koht ja kuupäev.

Kaubamaja(de) juhi tõestatud allkiri:

Kaardi omaniku tunnusmärgid:

vanus:

kasv:

juus:

eritunnusmärgid:

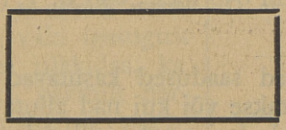

(I) Tööstuse või kaubandusettevõtte liik.

NB Vormulari osa I tuleb täitmisele juhul, kui on tegemist äri- või tööstusettevõtte juhiga, ning osa 2, kui on tegemist kaubareisijaga.

See dokument tuleb koostada kahes eksemplaris.

Nimestik A.

Eesti tolliterritooriumi saaduste nimestik, mis kasutavad nende sisseveol Prantsusmaale minimaaltariifi ja enamsoodustatud riigi klausli käitlust.

1. jagu —

1; 4 kuni 14 incl.; 14 ter; 14 quinq. kuni 18 ter incl.; 18 quinq. kuni 22 incl.; 24 ja 25; ex 26 (voodisuled): 29 kuni 34 incl.; 34 ter kuni 38 incl.; 40 kuni 47 incl.; 51; 64 bis; 66 ja 67.

2. jagu —

68 kuni 74 incl.; 75 ter; 75 quinq.; 76 bis; 76 ter; 80; 80 bis; 83; ex 84 A (söögiõunad ja söögipuuvili eraldi nimetamata, kaasa arvatud prünell-ploomid, mustikad ja pohlamarjad); ex 85 (muu puuvili, kaasa arvatud mustikad ja pohlamarjad) 86 kuni 89 incl.; 93 bis; 94; 94 bis; 95; 95 bis; 98; 98 bis; 109; ex 110 A (stabiilsed puhtad linaseemneõlid); 115; 115 bis; 115 ter; 116; ex 126 (muud juured, värsked või kuivatatud); 126 bis; 127 kuni 137 incl.; ex 141 (tselluloos-vatt); 141 bis kuni 142 bis incl.; 146; 147; 158 kuni 158 ter incl.; 160 kuni 164 bis incl.; 164 quater kuni 166 incl.; 167 kuni 170 bis incl.; 172 bis kuni 172 ter; 173; 173 bis; 174 ja 174 bis.

3. jagu —

175; 177 kuni 177 ter incl.; 179 ter A kuni 186 incl.; 188 bis; 192 kuni 194 incl.; 196 kuni 202 incl.; 218 kuni 221 incl.

4. jagu —

034; 059; 069; 069 bis; 0150; 0179 kuni 0182 incl.; 0192 bis kuni 0205 incl.; 0222 kuni 0223 incl.; 0263; 0375; 0376; 0379; 0380; 0381; 311; 312; 315 bis kuni 319 incl.; 319 ter; 321 kuni 329 incl.; 331 kuni 346 bis incl.; 350 A; 351 A kuni 351 bis incl.; 359 kuni 359 ter incl.; 363 kuni 373 incl.; 375; 376; 382 A kuni 401 incl.; 404 kuni 431 incl.; 437 kuni 458 incl.; 459 bis kuni 461 ter incl.; 461 quater B kuni 476 ter incl.; 478 kuni 494 incl.; 510 A kuni 525 oct. B incl.; 526 quinq. A; 527 bis; 533 A ja B; 533 quinq; 533 sex.; 549 (1); 562 bis A ja B; 563 kuni 566 quater incl.; 576 ter; 576 quater; 579 bis A ja B (1); 590 kuni 605; 618 bis; 620; 630; 630 bis; 630 ter; 634 ter A kuni 634 quater B incl.; 641 bis (1); 644 kuni 645 incl.; 646 B. 1. (1); 648; 648 bis C; 653; 654.

---

(1) need saadused kasutavad minimaaltariifi alates päevast mil nad kontingenditakse või kui nad allutatakse Prantsuse turu kaitseks kõrgematele tollimaksudele kui need, milledele nad alluvad praegu.

Juhul, kui mõnele nendest saadustest ei ole kuni 1. veebruarini 1938 osaks saanud üks mõlemaist ülaltähendatud käitlusist, on Prantsuse Valitsus valmis küsimust uuesti kaaluma.

A. R. Y. D.

Nimestik B.

1. osa.

Konsolideerimised sisseveol Eestisse 15-päevase etteütlemise reservatsiooniga.

Eesti tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Tollitav üksus	Eesti kroonid
Ex § 15 ex p. 4	Vürtsid: pipar	kg n.	0,30
Ex § 19 p. 1	Kakaooad ja -kestad: oad, toored	kg n.	0,08
Ex § 78 p. 1	Peegelklaas ja peeglid: peegelklaas ületöötatud, s.o. igasugune tahvelklaas üle 5 mm paks, lihvitud, poleeritud või tuhmistatud, samuti tahvelklaas kuni 5 mm paksuses, poleeritud või lihvitud:		
p. 1 a	mille pikkuse ja laiuse jooksev kogumõõt kuni 125 sm	kg n.	0,30
p. 1 b	mille pikkuse ja laiuse jooksev kogumõõt üle 125 sm kuni 250 sm	kg n.	0,55
p. 1 c	mille pikkuse ja laiuse jooksev kogumõõt üle 250 sm	kg n.	0,80
Märkus.	Ületöötatud peegelklaas alla 5 mm paks tollitakse selle § ptk. 1 vastavate tähtede järele 50% kõrgendusega.		
Ex § 88 ex p. 1 ex p. 1 b	Kaučuk ja guttaperč töötletud: pehme kummi: teosed eraldi nimetamata, kiudainete lisandita	kg n.	1,00
§ 120 p. 1	Seep ja pesemispulber: kosmeetiline ja tualettseep, vedel, kõva ja pulbrina (ka „Pixavon“ ja säärased); samuti meditsiiniline seep	kg n.	4,00
p. 2	igat liiki, peale tualett ja arstliste seepide, vedelas või kõvas olekus või pulbris	kg n.	0,40
Märkus.	Nimetuse all „tualettseebid“ ei arvata mitte üksi parfümeeritud seepe, vaid igasugust seepi väikestes käepärastes tükkides, ka kangides mitmest jaotükist, pakitult pergamentpaberisse, trükitud paberisse, pappkarpidesse ja säär.		
Ex § 124 ex p. 3	Parkained: igasugused nahaparkimise ekstraktid, ka kunstlikud, Majandusministeeriumi poolt maksma pandud nimekirja või üksikjuhul sama ministeeriumi tunnistuse põhjal . .	kg br.	0,015

Eesti tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Tollitav üksus	Eesti kroonid
Ex § 167	Masinad ja aparaadid, täielikud või mittetäielikud, tervikutena või osadeks lahtivõetult:		
ex p. 13	põllumajanduslikud masinad, eraldi nimetamata ja igat liiki traktorid; rehepeksumasinad, mis vilja täielikult puhastavad .	kg n.	0,015
ex p. 14	viljatuulamise-, sorteerimise- ja laialtkülvimasinad	kg n.	0,05
Ex § 177	Paberikaup:		
ex p. 2	paber:		
p. 2 f	paberossipaber, valge või värviline (vihkudes või rullides, ühes mähise ja sisemiste rõngastega)	kg n.	0,30
Ex § 195	Siidi ja kunstsiidi kangad, ka veskisõela gaas:		
ex p. 2	paelad loomulikust siidist, koetud kuni 20 sm laiad	kg n.	50,00
Ex § 197	Poolsiidikangad siidist ja kunstsiidist, igasugused:		
ex p. 1	poolsiidikangad loomulikust poolsiidist, koetud, eraldi nimetamata	kg n.	20,00
ex p. 2	poolsiidipaelad loomulikust poolsiidist, koetud kuni 20 sm laiad	kg n.	25,00
Ex § 199	Villased kangad, eraldi nimetamata:		
p. 1	ühes kilogrammis kuni 5 m² incl. . . .	kg n.	7,30
§ 207	Pitsid ja pitsist teosed, eraldi nimetamata ja mustriline tüll (peale lihtsa kardinatülli):		
p. 1	eraldi nimetamata	kg n.	25,00
p. 2	siidist, kunstsiidist või brokaadist; siidi või kunstsiidi lisandiga või litterkulla, litterhõbeda, kulla või hõbeda niitidega . . .	kg n.	75,00
Ex § 209	Ihukatted:		
ex p. 4	naiste ja laste kanderiided igasugused (peale pealisriiete) nagu: kostüümid, kuued ja sääre. — igasugustest kangastest, peale siidi ja pool-siidi:		
ex p. 4 a	valmis, ilustusteta	kg n.	12,00
Ex § 213	Ilusuled ja kustlikud lilled:		
p. 1	suled ja linnunahad töötletud, igasugused (kallihinnaliste ja harilikkude linnuliikide omad); plümaaž ja plümaažkangad . . .	kg br.	160,00
p. 2	kunstlikud lilled ja nende osad, eraldi nimetamata; kunstlikud ilutaimed ka õitega, ühenduses kallihinnaliste materjalidega . .	kg br.	80,00

Eesti tolli-tariifi §§	Kaupade nimetus	Tollitav üksus	Eesti kroonid
Ex § 215	Pudukaup ja tualettasjad eraldi nimetamata — tervikutena või nende üksikud osad, samuti mujal nimetamata teosed selles paragrahvis nimetatud materjalidest:		
p. 2 b	lihtsad pudukaubad ja tualettasjad või loetletute osad alumiiniumist, sarvest, harilikust luust, puust, portselanist, klaasist, papist, paberist, merevahust, valaskalaluust, gagaadist (džetist), tselluloidist, kunstsarvest, laavast, või muust sarnasest odavast materjalist; mujal nimetamata asjad sarvest, harilikust luust, merevahust, valaskalaluust, gagaadist (džetist), laavast, vahast, želatiinist, samuti viskoosist, tselluloidist või teistest sarnastest kunstlikkudest ainetest	kg n.	8,00

A. R. Y. D.

Nimestik B.

2. osa.

Prantsuse kaubad, millede tollimäärad jäävad konsolideerituks sisseveol Eestisse uute läbirääkimiste reservatsiooniga:

Eesti tolli-tariifi §§	Kaupade nimetus	Tollitav üksus	Eesti kroonid
Ex § 15	Vürtsid:		
p. 2	vanill	kg n.	8,00
Ex § 27	Piiritus ja kanged alkoholjoogid:		
ex p. 1	marja-, vilja- ja kartulipiiritus ning teised etüülalkoholid igas kanguses, puhastatud ja puhastamata, samuti arak, rumm, konjak, džin ja viski, viin viinamarjadest, puuviljast ja nende valmistamisjäänustest — vaatides ja vaadikestes:		
ex p. 1 b	arak, armanjak, konjak ja rumm, vaatides	kg br.	2,00
ex p. 2	needsamad, pudelites ja muudes nõudes, peale vaatide ja vaadikeste:		
ex p. 2 b	arak, armanjak, konjak, rumm kuni 50° Gay-Lussac alkoholi sisaldavusega . .	kg br.	2,60
ex p. 2 c	arak, armanjak, konjak, rumm üle 50° Gay-Lussac alkoholi sisaldavusega . .	kg br.	4,00

Eesti tollitariifi §§	Kaupade nimetus	Tollitav üksus	Festi kroonid
Märkus.	Selles paragrahvis nimetatud kaupa võib vedada sisse ainult Majandusministeeriumi loaga.		
Ex § 28	Marja-, viinamarja- ja puuviljaveinid:		
ex p. 1 a	marjaveinid vaatides, kuni 16° kanged .	kg br.	0,68
ex p. 2	marjaveinid pudelites ja muudes nõudes, peale vaatide:		
ex p. 2 a	mitte-vahuveinid	kg br.	0,80
ex p. 2 b	vahuveinid	kg br.	0,90
Ex § 35	Juust ja kunstjuust, igasugune:		
p. 1	juust, pehme, Roquefort' liiki, valmistatud ainult lambapiimast	kg n.	0,80
Ex § 37	Kala:		
ex p. 2	igasugune marineeritud, õliga või muul sarnasel viisil valmistatud kala; igasugune kala õhukindlates nõudes, eraldi nimetamata:		
p. 2 a	sardiinid õlis	kg br.	2,50
Ex § 86	Terpentiin (puhastatud)	kg n.	0,15
Ex § 88	Kaučuk ja guttaperč töötletud:		
ex p. 4 b	automobiili-, mootorratta- ja jalgratta-kummisiinid ja õhukummid, samuti ka mantelkummid kõigi muude sõidukite jaoks, välja arvatud mantelkummid veoautodele ja traktoritele	kg n.	0,73
Ex § 117	Taimeõlid:		
ex p. 1	oliivõli	kg n.	0,10
Ex § 119	Kosmeetilised preparaadid ja healõhnalised ained:		
p. 1	puuder, mink, juuksevärvimise vahendid, suitsetamiseküünlad ja eraldi nimetamata kosmeetilised preparaadid ja ained — alkoholi lisandita	kg br.	10,00
ex p. 2	parfümeeria- ja kosmeetikapreparaadid igasugused, alkoholiga, nagu: parfüümid, healõhnalised veed, eliksiirid jne.	kg br.	35,00
Ex § 125	Värvimisained loomulikud:		
ex p. 2	mineraalsed:		
ex p. 2 a	ooker	kg n.	0,015
Ex § 195	Siidi- ja kunstsiidikangad ja veskisõela gaas:		
ex p. 1	kõik need esemed, peale selle § p. 2 nimetatute:		
ex p. 1 a	loomulikust siidist kangad, koetud, eraldi nimetamata	kg n.	40,00

A. R. Y. D.

Nimestik C.

Konsolideerimised sisseveol Prantsusse ülesütlemise reservatsiooniga 15-päevase etteteatamise tähtajaga.

Prantsuse tariifi nr.	Kauba nimetus	Tollimise alus	Määrad Prantsuse frankides
21	Toornahad, värsked või kuivatatud, suured või väiksed	100 kg br.	tollita
142	Toorlina, lõigatud, soetud või takkudes . .	„	„
168	Tselluloosmassid:		
	mehaanilised:		
	kuivad	„	6,50
	märjad	„	3,25
	keemilised:		
	kuivad	„	13
	märjad	„	6,50
318	Amidoonid (toored või poolvalmis ja teised vedelikud, massis või teisiti), parfümeerimata:		
	nisust, okasnisust, rukki ja nisu segaviljast	100 kg n.	184,50
	teistest teradest	100 kg br.	153,80
590 bis	Mööblid:		
	toolipõhjad või tooliseljad, väiksed seljatoed, pingikesed jne. vineerist:		
	lakitud, trükitud, vahatatud, põletatud ilustustega, väljalõigatud, nikerdatud, thermoplastilised	„	129,20
	teised	„	84,50
Ex 602	Puutööstussaadused:		
	Poolid ketramiseks ja kudumiseks pikkusega mitte üle 10 sm	„	119,20
	pikkusega üle 10 sm	„	79,50
	Väiksed kerimispoolid õmblusniidi jaoks harilikust puust, lakeerimata ja värvimata	„	35,70
Ex 603 quater A	Vineerplaadid ja tahvlid harilikust puust, saetud, jämedusega, mis võrdne või vähem 2 mm, samuti ka samadest liikidest puust lahti rullitud või lõigatud, iga jämedusega, kokkupanemata, kohandatud või mitte:		
	lepast, paplist, vaigumännist (pitch-pine), plataanist, kuusest või haavast	„	19,90
	teised liigid	„	29,80
	igas liigis, värvitud, lakitud või vahatatud	„	35,70
	väljalõigatud eriotstarbel	„	ülaltähendatud tollimäärad liigi kohaselt, kõrgendatud 50 % võrra

Prantsuse tariifi nr.	Kauba nimetus	Tollimise alus	Määrad Prantsuse frankides
603 quater B	Ühekordne ja mitmekordne vineer	100 kg br.	105,40
603 quater C	Muud puust teosed	„	55,70

A. R. Y. D.

Convention de commerce entre l'Estonie et la France.

Le Président-Régent de la République Estonienne et le Président de la République Française ayant reconnu que, pour développer les échanges et la coopération économique entre les deux pays, il était utile de substituer une nouvelle Convention commerciale à celle qui avait été conclue le 15 mars 1929 et complétée par les notes des 28 septembre et 7 octobre 1929, aux protocoles des 11 juillet 1930, 30 octobre 1930, 16 mars 1932, aux avenants des 27 avril 1933, 27 juillet 1933, notes du 22 février 1936, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires respectifs:

Le Président-Régent de la République Estonienne:

Monsieur Auguste Rei, Ministre adjoint au Ministère des Affaires Etrangères,

Monsieur Otto Strandman, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Estonie en France.

Le Président de la République Française:

Monsieur Yvon Delbos, Ministre des Affaires Etrangères,

Monsieur Fernand Chapsal, Ministre du Commerce,

lesquels, après s'être réciproquement communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions ci-après:

Article 1.

Les produits naturels ou fabriqués originaires ou en provenance du territoire douanier français bénéficieront à tout moment à leur importation sur le territoire estonien des droits du tarif minimum.

Ils ne seront en aucun cas soumis à des droits moins favorables que ceux qui sont ou seraient appliqués par l'Estonie aux produits de même nature originaires et en provenance de tout autre pays.

Article 2.

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance d'Estonie repris à la liste A ci-annexée, bénéficieront à tout moment à leur importation sur le territoire douanier français, du tarif minimum, c'est-à-dire des taux les plus réduits que la France accorde ou pourrait accorder à toute autre Puissance, tant en ce qui concerne les droits à l'importation actuellement établis ou ceux que la France pourrait éventuellement leur substituer,

qu'en ce qui concerne les surtaxes ou toutes autres majorations que la France a établies ou pourrait établir.

Article 3.

Sans préjudice des dispositions des articles 1 et 2:

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance du territoire douanier français, énumérés à la liste B ci-annexée seront admis, à leur importation sur le territoire douanier estonien, au bénéfice des droits stipulés à ladite liste.

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance d'Estonie repris à la liste C ci-annexée bénéficieront, à leur importation sur le territoire douanier français, des droits indiqués à ladite liste.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura le droit de modifier, pour un ou plusieurs des produits visés aux alinéas précédents, les droits qui figurent aux annexes B et C, par une dénonciation spéciale, comportant un préavis de quinze jours; après l'expiration de ce délai, les nouveaux droits pourront être immédiatement applicables.

Si l'une des Hautes Parties Contractantes vient à user de la faculté qui lui est accordée par le troisième alinéa du présent article, l'autre Partie Contractante pourra, sans attendre l'expiration du délai de dénonciation, demander l'ouverture immédiate de négociations en vue de motiver sa réclamation et d'obtenir, le cas échéant, une compensation équitable.

Si un accord n'a pu intervenir dans un délai de dix jours à dater de la mise en vigueur des nouveaux droits, la Partie Contractante qui a introduit la réclamation pourra relever les droits de douane afférents à un ou plusieurs des produits visés aux deux premiers alinéas, de manière à n'appliquer, de son propre chef, à l'importation desdits produits, que des mesures dont la répercussion sur les échanges soit d'une même importance relative.

Nonobstant les dispositions qui précèdent, le Gouvernement estonien déclare ne pas avoir l'intention, en ce qui concerne les produits énumérés dans la deuxième partie de l'Annexe B, de se prévaloir de la faculté visée aux troisième, quatrième et cinquième alinéas du présent article. Toutefois, au cas où viendrait à être constatée une altération grave dans l'ensemble des échanges commerciaux entre les deux pays, il se réserve la faculté de demander l'ouverture de pourparlers, soit afin d'appliquer même à certaines positions de cette partie de l'Annexe B, la procédure envisagée cidessus, soit afin de rechercher tout autre moyen de porter remède à la situation nouvelle qui se trouverait ainsi créée.

Article 4.

Les produits ou marchandises exportés du territoire douanier de l'une des Hautes Parties Contractantes à destination du territoire douanier de l'autre bénéficieront, en ce qui concerne les droits et taxes à l'exportation, du régime le plus favorable que chacune des Hautes Parties Contractantes accorde ou pourrait éventuellement accorder à toute Puissance tierce.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties Contractantes accordera aux produits du territoire douanier de l'autre le bénéfice des avantages résultant de modifications apportées aux nomenclatures douanières ou aux méthodes de tarification introduites dans les tarifs en vertu de mesures administratives ou légales, ou de conventions conclues avec d'autres Puissances.

Article 6.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour limiter les interdictions d'importations et d'exportations aux cas suivants: évènements de guerre, mesures sanitaires ou de sécurité publique, protection des animaux ou des plantes, protection de la propriété industrielle, littéraire et artistique, marchandise faisant l'objet d'un monopole d'Etat. Ces prohibitions devront s'appliquer indistinctement à tous les pays étrangers où existent les mêmes conditions et ne pourront en aucun cas déguiser des mesures douanières ou avoir un but purement économique.

Toutefois, rien dans le présent accord ne portera atteinte aux droits de l'une des Hautes Parties Contractantes de prendre à l'importation ou à l'exportation toutes mesures nécessaires pour faire face à des circonstances extraordinaires et anormales, et assurer la sauvegarde des intérêts vitaux d'ordre économique ou financier du pays, mais leur durée devra être limitée à la durée des motifs ou des circonstances qui les auront fait naître.

En outre, toute levée de prohibition d'importation actuellement existante qui serait accordée même à titre temporaire ou dans la mesure d'un contingent par une des Hautes Parties Contractantes aux produits d'une Puissance tierce s'appliquera dans les mêmes conditions aux produits identiques ou similaires originaires ou en provenance du territoire de l'autre.

Article 7.

Les Hautes Parties Contractantes s'accordent mutuellement le traitement de la Nation la plus favorisée en ce qui concerne la détermination de l'origine des marchandises importées par chacune d'elles sur le territoire de l'autre.

Article 8.

Les Hautes Parties Contractantes pourront exiger que les produits et marchandises importés sur leur territoire soient accompagnés d'un certificat d'origine attestant:

1° — S'il s'agit de matières premières proprement dites ou de produits naturels, que ces matières premières ou produits naturels sont originaires de l'autre pays.

2° — S'il s'agit de produits manufacturés, que ces produits remplissent, soit en ce qui concerne la matière première incorporée, soit en ce qui concerne le travail subi, les conditions auxquelles le pays importateur subordonne la reconnaissance de la nationalité.

Les certificats d'origine seront délivrés soit par les Chambres de Commerce dont relève l'expéditeur, soit par les autorités douanières, soit par toute autre autorité ou groupement économique que le pays destinataire aura agréé. Ils seront légalisés par un représentant diplomatique ou consulaire du pays destinataire, sauf le cas où ils auront été délivrés par le Service des Douanes du pays d'origine.

Au cas où l'expéditeur pourrait craindre que, malgré le certificat d'origine accompagnant la marchandise, celle-ci demeure sujette à contestation, il pourra faire confirmer le certificat d'origine par un certificat de vérification établi et signé à la fois par l'auteur du certificat d'origine et par un agent technique que désignera le représentant diplomatique du pays destinataire et dont la désignation sera notifiée au Gouvernement du pays expéditeur. Cet agent pourra, pour procéder à la vérification, exiger toute

preuve ou communication expédiente et percevoir une taxe dont le taux sera strictement limité aux frais de vacation et de déplacement nécessités par l'établissement du certificat de vérification. Si la marchandise est accompagnée d'un certificat de vérification, elle ne sera assujettie à l'expertise légale en douane que dans le cas de fraude ou de substitution présumée.

Les colis postaux seront dispensés du certificat d'origine quand il s'agira d'importation ne revêtant pas un caractère commercial.

Les certificats d'origine seront rédigés soit dans la langue du pays d'origine, soit dans la langue du pays de destination.

Dans le premier cas, les deux pays se réservent le droit d'en exiger la traduction.

Dans tous les cas où l'un des deux Gouvernements signalera à l'autre, par l'entremise d'un agent autorisé pour ce faire, que des pratiques frauduleuses se sont produites dans la délivrance desdits certificats, le Gouvernement auquel l'avis aura été adressé provoquera immédiatement une enquête spéciale sur les faits incriminés, en communiquera les résultats au Gouvernement plaignant et prendra, le cas échéant, toutes mesures en son pouvoir pour prévenir la continuation desdites pratiques frauduleuses.

Article 9.

Les Hautes Parties Contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la Nation la plus favorisée, en ce qui concerne l'accomplissement des formalités de douane relatives au transit, à l'entreposage, à la réexportation, au transbordement des marchandises et à toutes autres opérations que subissent les marchandises importées, exportées ou en transit ainsi qu'en ce qui concerne les taxes afférentes à ces diverses manutentions.

Article 10.

Les taxes intérieures qui, sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes frappent, pour le compte de qui que ce soit, la production, la circulation, le conditionnement ou la consommation d'un produit naturel ou fabriqué, ne doivent, sous aucun prétexte, frapper les produits de l'autre Partie à un degré plus élevé ou dans des conditions plus onéreuses que les produits nationaux similaires.

Article 11.

Pour la règlementation du commerce libre, et notamment pour la vente, la mise en vente, la circulation et la consommation du produit, il ne sera pas établi, par l'une des Hautes Parties Contractantes, de distinction entre les produits nationaux et les produits de l'autre Partie, sous réserve des mesures que chacun des deux Gouvernements pourrait être amené à appliquer pour la répression de la concurrence déloyale.

Article 12.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre toutes les mesures nécessaires pour garantir d'une manière effective les produits naturels ou fabriqués, originaires de l'autre Partie Contractante, contre la concurrence déloyale dans les transactions commerciales, notamment à réprimer et à prohiber, par la saisie ou par toutes autres sanctions appropriées, conformément à sa propre législation, l'importation et l'exportation ainsi que la fabrication, la circulation, l'entreposage, la vente et la mise en vente de tous produits portant eux-mêmes ou sur leur conditionnement immé-

diat, ou sur leur emballage extérieur, sur les factures, lettres de voiture et papiers de commerce, des marques, noms, inscriptions ou signes quelconques comportant directement ou indirectement de fausses indications sur l'origine, l'espèce, la nature ou les qualités spécifiques de ces produits ou marchandises.

Article 13.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre toutes mesures nécessaires en vue de réprimer sur son territoire l'emploi abusif des appellations géographiques d'origine des produits de l'autre Partie qui tirent du sol et du climat leurs qualités spécifiques y compris les produits vinicoles, pourvu que ces appellations soient dûment protégées dans le pays d'origine et aient été notifiées par son Gouvernement.

Sont considérées comme employées abusivement, les appellations d'origine de l'un des deux pays lorsqu'elles sont appliquées à des produits auxquels les dispositions législatives ou règlementaires de ce pays en refusent le bénéfice.

La notification ci-dessus prévue devra préciser notamment les documents délivrés par l'autorité compétente du pays d'origine constatant le droit aux appellations d'origine.

Il sera, en particulier, interdit de se servir d'une appellations géographique d'origine pour désigner les produits autres que ceux qui y ont réellement droit, alors même que l'origine véritable des produits serait mentionnée ou que l'appellation abusive serait accompagnée de certains termes rectificatifs tels que „genre", „façon", „type", ou autres.

De même, aucune appellation géographique d'origine des produits de l'une des Hautes Parties Contractantes, si elle est dûment protégée dans le pays de production et si elle a été régulièrement notifiée à l'autre Partie ne pourra être considérée comme ayant un caractère générique.

Les mesures que chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à prendre devront prévoir la répression par la saisie, la prohibition ou toute autre sanction appropriée, notamment de l'importation, de l'exportation, de l'entreposage, de la fabrication, de la circulation, de la vente ou de la mise en vente des produits dans le cas où figureraient sur les fûts, bouteilles, emballages ou caisses les contenant ainsi que sur les factures, papiers de commerce et lettres de voitures, des marques, noms et inscriptions, illustrations ou signes quelconques évoquant des appellations d'origine employées abusivement.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à ce que le vendeur appose son nom et son adresse sur le conditionnement du produit; toutefois, il sera tenu, à défaut d'appellation régionale ou locale, de compléter cette mention par l'indication, en caractères apparents, du pays d'origine du produit, chaque fois que par l'apposition du nom ou de l'adresse, il pourrait y avoir confusion avec une région ou une localité située dans un autre pays.

La saisie des produits incriminés ou les autres sanctions seront appliquées, soit à la diligence de l'Administration, soit à la requête du Ministère public ou de tout intéressé, individu, association ou syndicat, conformément à la législation respective de chacune des Hautes Parties Contractantes.

Article 14.

Sans préjudice des dispositions de l'article 17, les négociants, les fabricants et autres industriels de l'une des Hautes Parties Contractantes qui prouvent, par la présentation de leur carte de légitimation industrielle, délivrée par les autorités compétentes de leur pays, qu'ils y sont autorisés à exercer leur commerce ou leur industrie et qu'ils y acquittent les taxes et impôts prévus par les lois, auront le droit, soit personnellement, soit par les voyageurs à leur service, de faire des achats dans le territoire de l'autre Partie Contractante chez des négociants ou industriels, ou dans les locaux de vente publique. Ils pourront aussi prendre des commandes, même sur échantillons, chez les négociants ou autres personnes qui, pour leur commerce ou leur industrie, utilisent des marchandises correspondant à ces échantillons. Dans l'un et dans l'autre cas, ils jouiront à tous égards du traitement de la Nation la plus favorisée.

Les voyageurs de commerce visés à l'alinéa 1-er, munis d'une carte de légitimation conforme au modèle annexé à la présente convention et délivrée par les autorités de leurs pays respectifs, auront le droit réciproque d'avoir avec eux des échantillons ou modèles, mais non des marchandises.

Les Hautes Parties Contractantes se donneront réciproquement connaissance des autorités chargées de délivrer les cartes de légitimation ainsi que des dispositions auxquelles les voyageurs doivent se conformer dans l'exercice de leur commerce.

Article 15.

Les objets passibles d'un droit de douane, à l'exception des marchandises prohibées à l'importation pour l'une des raisons énumérées à l'article 6, qui sont importés comme échantillons ou modèles par les voyageurs de commerce seront, de part et d'autre, admis en franchise de droits d'entrée et de sortie, à la conditions que ces objets, s'ils n'ont pas été vendus, soient réexportés dans le délai règlementaire et que l'identité des objets importés et réexportés ne soit pas douteuse, quel que soit du reste le bureau par lequel ils passent à leur sortie.

La réexportation des échantillons ou modèles devra être garantie dans les deux pays, soit par le dépôt (en espèces) du montant des droits applicables au bureau de douane d'entrée, soit par une caution valable.

Une fois le délai règlementaire expiré, le montant des droits, selon qu'il aura été consigné ou garanti, sera acquis au Trésor ou recouvré à son profit, à moins qu'il ne soit établi que, dans ce délai, les échantillons ou modèles ont été réexportées.

Si, avant l'expiration du délai règlementaire, les échantillons ou modèles sont présentés à un bureau de douane ouvert à cet effet, pour être réexportés, ce bureau devra s'assurer, par une vérification, si les articles qui sont présentés sont bien ceux pour lesquels a été délivré le permis d'entrée. S'il n'y a aucun doute à cet égard, le bureau constatera la réexportation et restituera le montant des droits déposés à l'importation ou prendra toutes les mesures nécessaires pour la décharge de la caution.

En ce qui concerne les droits et taxes exigés à quelque titre que ce soit des importateurs d'échantillons ou de modèles, notamment pour l'apposition des marques destinées à assurer leur identité, les Hautes Parties Contractantes s'accordent réciproquement le traitement de la Nation la plus favorisée.

Les autorités douanières de chacune des Hautes Parties Contractantes considèreront comme suffisantes, en vue de la reconnaissance ultérieure de l'identité des échantillons ou modèles, les marques qui y auront été apposées par la douane de l'autre Partie Contractante, à la condition que ces échantillons ou modèles soient accompagnés d'une liste descriptive certifiée par les autorités douanières de cette Partie. Des marques supplémentaires pourront cependant être apposées sur les échantillons ou modèles par la douane du pays d'importation dans tous les cas où celle-ci jugerait ce complément de garantie indispensable pour assurer l'identification des échantillons ou modèles, lors de la réexportation. Hormis ce dernier cas, la vérification douanière consistera simplement à reconnaître l'identité des échantillons et à déterminer le montant des droits et taxes éventuellement exigibles.

Le délai de réexportation est fixé au maximum à six mois, sauf la faculté de prolongation réservée à l'administration douanière du pays d'importation. Passé le délai imparti, le paiement des droits sera exigé sur les échantillons non réexportés.

Article 16.

Les dispositions des articles 14 et 15 ne sont applicables ni aux métiers ambulants, ni au colportage, ni à la recherche des commandes chez des personnes n'exerçant ni industrie, ni commerce. Chacune des Hautes Parties Contractantes réserve à cet égard l'entière liberté de sa législation.

Article 17.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront, sur le territoire douanier de l'autre Partie, et sous réserve des dispositions générales des lois et règlements relatifs au contrôle et aux conditions d'entrée et de séjour des étrangers en matière de passeports, de permis de séjour (cartes d'identité) et du droit d'explulsion, du traitement de la Nation la plus favorisée en ce qui concerne:

1° — Le séjour et l'établissement;

2° — L'exercice du commerce et de l'industrie;

3° — Le droit de posséder, d'acquérir, d'occuper, de louer tous biens, meubles et immeubles, et d'en disposer de quelque manière que se soit;

4° — Le droit de former des sociétés de caractère économique.

En ce qui concerne les mesures d'expropriation pour cause d'utilité publique ou d'intérêt général, ils jouiront, sous condition de réciprocité, du traitement national ou, dans le cas où ils serait plus avantageux, du traitement de la Nation la plus favorisée.

Ils seront exempts de tout service militaire personnel, de toutes prestations militaires personelles et de toutes taxes perçues en remplacement de ce service ou de ces prestations.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties Contractantes seront, sur le territoire de l'autre, entièrement libres de règler leurs affairs comme les nationaux, soit en personne, soit par l'entremise d'intermédiaires qu'ils choisiront eux-mêmes sans être tenus à payer des rémunérations ou indemnités aux agents, commissionnaires, etc., dont ils ne voudront pas se servir, et sans être, sous ce rapport, soumis à des restrictions autres que celles qui sont fixées par les lois générales du pays.

Ils auront, également, libre et facile accès auprès des tribunaux de toute instance et de toute juridiction pour faire valoir leurs droits et pour y défendre.

Ils pourront se servir, à cet effet, d'avocats, de notaires et d'agents qu'ils jugeront aptes à défendre leurs intérêts, et ils jouiront, en général, quant aux rapports judiciaires, des mêmes droits et des mêmes privilèges qui sont ou seront accordés à l'avenir aux nationaux.

L'admission des ressortissants de l'une des Hautes Parties Contractantes à des emplois rémunérés, sur le territoire de l'autre, ainsi que le régime applicable aux travailleurs et salariés demeurent règlés par la législation nationale de cette Partie.

Les deux Hautes Parties Contractantes s'engagent à conclure, dans le plus bref délai possible, des Conventions concernant la dispense de caution judicatum solvi, la protection judiciaire et l'assistance judiciaire gratuite.

Article 18.

Les sociétés civiles, commerciales, industrielles, financières, d'assurances et autres de caractère économique, constituée dans l'un des deux pays, conformément aux lois de ce dernier et y ayant leur siège social, seront reconnues comme existant régulièrement par l'autre Partie Contractante.

La légalité de leur constitution et leur capacité d'ester en justice seront déterminées a'après leurs statuts et d'après la loi du pays où elles ont été constituées.

Elles pourront, sur le territoire de l'autre Partie, en se conformant aux lois et règlements du pays, exercer toute activité permise aux sociétés de tout autre Etat, y créer des succursales et agences, et jouiront de tous les droits reconnus aux personnes physiques par les stipulations de l'article 17 et de tous autres accords conclus entre les deux Parties.

Les Hautes Parties Contractantes déclarent que, sous réserve de l'application de leurs lois nationales concernant l'exercice de l'industrie et du commerce, elles sont d'accord:

1°) Pour ne pas établir par le moyen d'une autorisation spéciale et préalable une entrave à l'établissement des sociétés devant exercer une activité généralement permise aux sociétés de tout autre pays;

2°) Pour ne pas révoquer l'autorisation une fois donnée, si ce n'est pour contravention aux lois et règlements du pays.

Le présent article ne s'applique pas aux industries faisant l'objet d'un monopole d'Etat.

Article 19.

Le présent article, à l'exclusion de tous autres, règle les questions fiscales concernant les ressortissants.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes ne seront pas assujettis, sur le territoire de l'autre, à des droits, taxes et impôts ou contributions, sous quelque dénomination que ce soit, et sans égard pour le compte de qui ils sont perçus, autres ou plus élévés que ceux qui seront perçus sur les nationaux dans des situations identiques.

Cette disposition ne fait pas obstacle à la perception, le cas échéant, soit des taxes dites de séjour, soit des taxes afférentes à l'accomplissement des formalités de police, étant entendu que les ressortissants des deux Pays jouiront, en ce qui concerne le taux desdites taxes, du traitement accordé aux ressortissants de la Nation la plus favorisée.

Article 20.

Le présent article, à l'exclusion de tous autres, règle les questions fiscales concernant les sociétés remplissant les conditions indiquées à l'article 18.

Les sociétés, ainsi que leurs succursales et agences, ne seront pas soumises, sur le territoire des Hautes Parties Contractantes à des droits, taxes, impôts et contributions, sous quelque dénomination que ce soit et sans égard pour le compte de qui ils sont perçus, autres ou plus élevés que ceux supportés par les sociétés du pays.

En ce qui concerne les impôts calculés sur le capital, les revenus ou bénéfices, chacune des Hautes Parties Contractantes ne taxera les sociétés de l'autre, selon la nature des impôts, qu'à raison de la part d'actif social qu'elles ont investis sur son territoire, des biens qu'elles y possèdent, des titres qui y circulent, des bénéfices qu'elles y réalisent ou des affaires qu'elles y pratiquent.

Il est, toutefois, entendu, dans le cas où une taxe ne serait pas, en fait, applicable à une société étrangère, que chaque Gouvernement conserve le droit de calculer l'impôt sur une base forfaitaire et de recourir à la méthode de l'abonnement.

Par charge fiscale, on entend seulement l'impôt en lui-même, à l'exclusion des garanties de paiement.

Il est, en outre, entendu que les dispositions qui précèdent, ne s'appliquent pas aux exceptions réservée aux sociétés françaises aux termes des articles 137, 143 et 153 du Code fiscal français des valeurs mobilières (exonérations spéciales à certaines sociétés françaises consentant des prêts à des sociétés françaises de porteurs de titres étrangers et aux sociétés mères françaises ayant des filiales).

De même, lesdites dispositions ne dispensent pas les sociétés étrangères de l'application de l'article 6 de la loi française du 12 août 1919 (prise en considération des biens assurés à l'étranger pour la détermination du tarif de la taxe additionnelle sur les capitaux assurés contre l'incendie).

Article 21.

Pour toutes les questions relatives au transit international, les Hautes Parties Contractantes se réfèrent à la Convention et au statut de Barcelone du 20 avril 1921 sur la liberté du transit, auxquels elles sont l'une et l'autre partie.

Pour toutes les questions relatives aux transports par voie ferrée, les Hautes Parties Contractantes appliqueront dans leurs relations réciproques les dispositions de la Convention et du Statut sur le régime international des voies ferrées établi à Genève le 9 décembre 1923.

Article 22.

Sous réserve des dispositions complémentaires qui suivent, les Hautes Parties Contractantes déclarent expressément s'en référer aux dispositions de la Convention de Genève du 9 décembre 1923 sur le régime international des ports maritimes, y compris ses annexes et protocole, ainsi qu'au statut sur le régime international des ports maritimes pour toutes les matières réglées par lesdits Convention et Statut.

Se référant à l'article 9 du statut de Genève, les Hautes Parties Contractantes conviennent que les navires de chacun des pays pourront se rendre dans un ou plusieurs ports de l'autre pays, soit pour y débarquer

tout ou partie de leurs passagers ou de leur cargaison en provenance de l'étranger, soit pour y embarquer tout ou partie de leurs passagers ou de leur cargaison à destination de l'étranger.

Pour l'engagement et le transport des émigrants, les Hautes Parties Contractantes s'accordent mutuellement le traitement de la Nation la plus favorisée.

Article 23.

Sont exceptés des dispositions du présent accord et demeurent exclusivement régis par la législation nationale:

1⁰ — Le cabotage national;

2⁰ — L'exercice de la pêche et de la chasse des animaux de mer dans les eaux territoriales et les avantages particuliers dont les produits de la pêche nationale sont ou seront l'objet;

3⁰ — Les avantages que chacune des Hautes Parties Contractantes accorde ou pourrait accorder à ses ressortissants en vue de favoriser le développement de sa marine marchande, à titre soit de primes ou de subventions pour la construction ou l'acquisition de navires de commerce, soit de primes ou encouragements quelconques à la marine marchande;

4⁰ — Le service maritime des ports, des rades et des plages, y compris le pilotage, le remorquage et l'organisation des services de sauvetage et d'assistance maritime;

5⁰ — a) Le trafic entre la France et la Tunisie, la France et les colonies françaises, ces colonies entre elles et avec la Tunisie; toutefois, pour ces trafics, les navires des Hautes Parties Contractantes jouiront du traitement de la Nation la plus favorisée;

b) Les avantages particuliers qui seraient accordés en matière de navigation en France, en Tunisie et dans les colonies françaises, aux transports en provenance du Maroc et des pays sous mandat.

Article 24.

Les navires qui, selon les lois et règlements français justifient de la nationalité française et les navires qui, selon les lois et règlements de l'Etat estonien, justifient de la nationalité estonienne seront, en ce qui regarde l'application de la présente Convention, considérés comme étant respectivement de nationalité française et estonienne.

Article 25.

Un accord particulier interviendra, le plus tôt possible, entre les Hautes Parties Contractantes, en vue de déterminer le régime de jaugeage des navires et d'en assurer l'application. Jusque-là les certificats de jauge délivrés par les autorités de l'une des Hautes Parties Contractantes seront considérés par l'autre comme équivalant aux certificats délivrés par les autorités de cette dernière.

Article 26.

Dans les ports de l'une des Hautes Parties Contractantes, les Capitaines de navires de commerce de l'autre Partie, dont les équipages ne seraient plus au complet, par suite de maladies ou d'autres causes, pourront, en se conformant aux lois et règlements de police locaux, engager les marins nécessaires à la continuation du voyage, étant entendu que l'engagement, toujours librement consenti par le marin, sera conclu en conformité de la loi du pavillon du navire.

Article 27.

Les navires battant pavillon de l'une des Hautes Parties Contractantes pourront, en cas de mauvais temps ou autre force majeure, se réfugier dans les eaux, ports ou rades quelconques de l'autre Partie Contractante; ils y auront, dans les mêmes conditions que les navires nationaux, pleine liberté de se procurer les approvisionnements qu'ils jugeront nécessaires, de se réparer et de se mettre en état de continuer leur voyage.

En pareil cas, ne seront pas considérés comme opérations de commerce: le débarquement et le rechargement des marchandises pour permettre la réparation du navire ou sa désinfection, s'il a été mis en quarantaine; le transbordement sur un autre navire en cas d'innavigabilité du premier; les opérations nécessaires au ravitaillement du navire et de l'équipage; la vente des marchandises avariées, si l'administration des douanes en donne l'autorisation, non plus que la vente des marchandises ou les emprunts auxquels le Capitaine se verrait contraint de procéder, pour couvrir ses dépenses ou se procurer les fonds nécessaires à la continuation du voyage. Toutefois, le Capitaine devra, dans les mêmes conditions que les Capitaines de navires nationaux, se conformer aux règlements locaux et acquitter, suivant les tarifs locaux, les droits et taxes afférents aux opérations effectuées.

Article 28.

Si un navire battant pavillon de l'un des deux Pays vient à échouer ou à faire naufrage sur les côtes de l'autre Pays, les Autorités locales devront veiller à ce qu'il puisse recevoir secours et assistance et devront prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des personnes et la conservation des objets qui pourront être sauvés.

L'intervention des Autorités locales ne donnera lieu, à cet égard, à la perception de frais d'aucune sorte, sauf toutefois ceux que nécessiteront les opérations de sauvetage ainsi que la conservation des objets sauvés et ceux auxquels seraient soumis en pareil cas les navires nationaux.

Le navire ou ses débris, y compris les machines, agrès, apparaux, meubles, accessoires de toute nature et documents sauvés du naufrage, seront remis au propriétaire ou à son représentant dûment autorisé s'il en fait la demande dans les délais prévus par la loi locale.

Il en sera de même des marchandises sauvées. En cas de vente, le produit en sera versé audit propriétaire, déduction faite des frais.

L'Autorité consulaire de celle des Hautes Parties Contractantes à laquelle ressortissent les propriétaires pourra, à défaut de ceux-ci, requérir la remise des objets sauvés ou de leur produit en cas de vente.

Les marchandises et objets de toute nature qui auront été sauvés du naufrage ne seront assujettis à aucun droit de douane, à moins qu'ils ne soient admis à la consommation intérieure.

Article 29.

Les dispositions de la présente Convention sont applicables à l'Algérie.

Article 30.

Les produits naturels ou fabriqués originaires et en provenance d'Estonie à leur importation dans les colonies françaises dites assimilées, c'est-à-dire ayant en principe le même régime douanier que la Métropole, bénéfi-

cieront du tarif minimum, que ce tarif soit le tarif métropolitain ou qu'il s'agisse d'un tarif spécial.

A leur importation sur le territoire douanier estonien, les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance des colonies françaises dites assimilées, bénéficieront, s'ils sont repris à la liste B, des taux de droits et avantages fixés à ladite liste et, qu'ils soient repris ou non à la liste B, du traitement de la Nation la plus favorisée.

Dans les colonies dites non assimilées, c'est-à-dire ayant un régime douanier spécial, et en Tunisie, les produits originaires et en provenance de l'Estonie bénéficieront des tarifs douaniers les plus réduits qui y sont ou pourront y être accordés à toute autre Puissance en vertu de mesures tarifaires ou de conventions commerciales.

Les produits des Colonies dites non assimilées, des protectorats et des territoires sous mandat français jouiront, à leur importation en Estonie, du traitement de la Nation la plus favorisée.

Article 31.

Les dispositions des articles 4, 5, 7, 8, 9, 10, 33, 34 et 35 s'appliqueront aux Colonies, pays de protectorat et pays sous mandat français.

Article 32.

Dans les ports des colonies françaises, les navires de commerce estoniens bénéficieront, en se conformant aux dispositions d'ordre public et de sûreté, ainsi qu'aux lois et règlements locaux, du traitement de la Nation la plus favorisée.

Article 33.

Il est entendu que, partout où le traitement de la Nation la plus favorisée est prévu dans la présente convention, ce traitement ne s'étend pas:

a) aux avantages qui ont été ou seraient accordés par une des Hautes Parties Contractantes à des pays limitrophes en vue de faciliter le trafic frontalier dans une zone qui, en règle générale, ne peut excéder 15 kilomètres en profondeur de chaque côté de la frontière commune;

b) aux avantages préférentiels que l'Estonie a accordés ou accorderait à la Finlande, à la Lettonie, à la Lithuanie et à l'U.R.S.S.;

c) au régime préférentiel établi ou à établir dans les relations entre la France et la Tunisie, la France et les Colonies françaises, ces Colonies entre elles et avec la Tunisie;

d) au régime préférentiel que le Gouvernement français accorde ou accorderait à l'avenir au Maroc et aux Territoires sous mandat français;

e) aux avantages qu'une des Hautes Parties Contractantes aurait accordés ou accorderait à un Etat tiers en vue d'établir un équilibre entre ses propres impositions et celles de cet Etat, et notamment d'éviter une double taxation;

f) aux arrangements particuliers conclus ou à conclure en vertu des recommandations de la Conférence de Stresa (5 au 20 septembre 1932).

Article 34.

Les différends qui viendraient à s'élever entre les Hautes Parties Contractantes sur l'interprétation ou l'application de la présente Convention et qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique dans un délai raisonnable, seront soumis, d'un commun accord, par voie de compromis,

soit à la Cour Permanente de Justice Internationale suivant la procédure prévue par son statut, soit à un tribunal arbitral et suivant la procédure, prevue par son statut, soit à un tribunal arbitral et suivant la procédure prévue par la Convention de la Haye du 12 octobre 1907, pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

A défaut d'accord entre les parties sur le compromis et après préavis d'un mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement, par voie de requête, la contestation devant la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article 35.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Tallinn.

La présente Convention entrera en vigueur quinze jours après l'échange de ratifications. Néanmoins, les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour la mettre en vigueur à titre provisoire le ler décembre 1937. A cette date, elle se substituera à la Convention du 15 mars 1929 et à ses compléments.

La présente Convention est conclue pour un an, ce délai commençant à courir à partir de la date de la mise en vigueur; elle sera prorogée par voie de tacite reconduction et par périodes trimestrielles; elle pourra être dénoncée par une des Hautes Parties Contractantes après un préavis de six mois pendant la première année et ensuite à tout moment pour prendre fin trois mois après.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs, dûment autorisés à cet effet ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Paris, en double exemplaire, le 16 Octobre 1937.

A. Rei.
O. Strandman.
Y. Delbos.
F. Chapsal.

Protocole de Signature.

Au moment de signer la Convention de Commerce franco-estonienne en date de ce jour, le Gouvernement estonien et le Gouvernement français sont tombés d'accord sur les dispositions suivantes:

Ad. Article 8.

Les Hautes Parties Contractantes déclarent que tout avantage qui serait accordé, par l'une d'elles, à un pays tiers en matière de certificat d'origine s'appliquera immédiatement à l'autre.

Les certificats d'origine délivrés par le Ministère de l'Economie Nationale d'Estonie seront assimilés en tous points à ceux délivrés par les autorités douanières.

Ad. Article 13.

La protection assurée par l'article 13 de la présente Convention (appellation d'origine des produits vinicoles) est étendue aux fromages de Roquefort, c'est-à-dire aux fromages définis par la loi française du 26 juillet 1925.

Paris, le 16 Octobre 1937.

A. Rei.
O. Strandman.
Y. Delbos.
F. Chapsal.

Annexe à l'article 14 de la Convention.

Modèle de la carte de légitimation France ou Estonie.

Carte de legitimation pour voyageurs de commerce

(Valable pendant douze mois à compter de la date de délivrance)

Bon pour { la France / l'Estonie } No. de la carte,

Il est certifié par la présente que le porteur de cette carte, M.

né à demeurant à Rue No.

possède (I)

à

sous la raison de commerce

(2) est commis-voyageur au service { de la maison / des maisons }

à

qui { possède (I) / possède sous la raison de commerce. }

Le porteur de cette carte se proposant de recueillir des commandes, dans les pays susvisés et de faire des achats pour la (les) maison (s) dont il s'agit, il est certifié que la dite (les dites) maison (s) est (sont) autorisée (s) à pratiquer son (leurs) industrie (s) et son (leurs) commerce (s) et y paye (nt) les contributions légales à cet effet.

A le 193

(Signature légalisée du chef de la (des) maison (s) (2);

signalement du porteur:

âge:

taille:

cheveux:

signes particuliers:

(I) Indication de la fabrique ou du commerce

N. B. On ne doit remplir que la rubrique I du formulaire lorsqu'il s'agit du chef d'un établissement commercial ou industriel et la rubrique 2 lorsqu'il s'agit d'un commis-voyageur.

(Cette pièce doit être établie en double expédition).

Liste A.

Liste des produits du territoire douanier estonien bénéficiant à leur importation en France, du tarif minimum et de la clause de la nation la plus favorisée.

I-ère section —

1; 4 à 14 inclus; 14 ter; 14 quinquiès à 18 ter inclus; 18 quinquiès à 22 inclus; 24 et 25; ex 26 (plumes à lit); 29 à 34 inclus; 34 ter à 38 inclus; 40 à 47 inclus; 51; 64 bis; 66 et 67.

2-ème section —

68 à 74 inclus; 75 ter; 75 quinquiès; 76 bis; 76 ter; 80; 80 bis; 83; ex 84 A (pommes de table et fruits de table non dénommés, y compris les prunelles, les baies de myrtilles et d'airelles); ex 85 (autres fruits y compris les baies de myrtilles et d'airelles) 86 à 89 inclus; 93 bis; 94; 94 bis; 95; 95 bis; 98; 98 bis; 109; ex 110 A (huiles fixes pures de lin); 115; 115 bis; 115 ter; 116; ex 126 (autres racines fraîches ou sèches); 126 bis; 127 à 137 inclus; ex 141 (ouate de cellulose); 141 bis à 142 bis inclus; 146; 147; 158 à 158 ter inclus; 160 à 164 bis inclus; 164 quater à 166 inclus; 167 à 170 bis inclus; 172 bis à 172 ter; 173; 173 bis; 174 et 174 bis;

3-ème section —

175; 177 à 177 ter inclus; 179 ter A à 186 inclus; 188 bis; 192 à 194 inclus; 196 à 202 inclus; 218 à 221 inclus.

4-ème section —

034; 059; 069; 069 bis; 0150; 0179 à 0182 inclus; 0192 bis à 0205 inclus; 0222 à 0223 inclus; 0263; 0375; 0376; 0379; 0380; 0381; 311, 312; 315 bis à 319 inclus; 319 ter; 321 à 329 inclus; 331 à 346 bis inclus; 350 A; 351 A à 351 bis inclus; 359 à 359 ter inclus; 363 à 373 inclus; 375; 376; 382 A à 401 inclus; 404 à 431 inclus; 437 à 458 inclus; 459 bis à 461 ter inclus; 461 quater B à 476 ter inclus; 478 à 494 inclus; 510 A à 525 octiès B inclus; 526 quinquiès A; 527 bis; 533 A et B; 533 quinquiès; 533 sexiès; 549 (I); 562 bis A et B; 563 à 566 quater inclus; 576 ter; 576 quater; 579 bis A et B (I); 590 à 605; 618 bis; 620; 630; 630 bis; 630 ter; 634 ter A à 634 quater B inclus; 641 bis (I); 644 à 645 inclus; 646 B. 1. (I); 648; 648 bis C; 653; 654.

(I)Ces produits ne bénéficieront du tarif minimum qu'à partir du jour où ils auront soit fait l'objet de mesures de contingentement, soit été soumis, dans un but de protection du marché français, à des droits de douane plus élevés que ceux auxquels ils sont actuellement assujettis.

Au cas où certains de ces produits n'auraient pas été touchés, au 1-er février 1938, par une des deux mesures ci-dessus envisagées, le Gouvernement français est disposé à procéder à un nouvel examen de la question.

A. R. Y. D.

Liste B.

1-ère Partie.

Consolidations à l'entrée en Estonie sous réserve d'une dénonciation avec préavis de 15 jours.

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
Ex par. 15 ex p. 4	Epices: Poivre	Kg n.	0,30
Ex par. 19 p. 1	Cacao en fèves et pellicules de cacao: en fèves, brut	Kg n.	0,08
Ex par. 78 p. 1	Verre à glaces et glaces: Verre à glaces travaillé, c'est-à-dire tout verre en feuilles de plus de 5 m/m d'épaisseur, adouci, poli ou maté, ainsi que verre de feuilles de 5 m/m d'épaisseur ou moins, poli ou adouci:		
p. 1 a	Ayant cumulativement en longueur et en largeur 125 c/m ou moins	Kg n.	0,30
p. 1 b	Ayant cumulativement en longueur et en largeur plus de 125 c/m, jusqu'à 250 c/m	Kg n.	0,55
p. 1 c	Ayant cumulativement en longueur et en largeur plus de 250 c/m	Kg n.	0,80
Remarque.	Le verre à glaces travaillé, d'une épaisseur inférieure à 5 m/m, suit de régime des litterae correspondants du par. 1 du précédent numéro, avec une surtaxe de 50%.		
Ex par. 88 ex p. 1	Caoutchouc et gouttapercha travaillés: Gomme élastique molle:		
Ex p. 1 b	Ouvrages non spécialement dénommés au tarif des douanes non combinés avec des matières filamenteuses	Kg n.	1,00
par. 120 p. 1	Savons et savons à laver en poudre: Savons cosmétiques et de toilette, à l'état liquide, solide ou en poudre (de même „Pixavon" et similaires), ainsi que savons médicinaux	Kg n.	4,00
par. 120 p.2	De toute espèce, autres que les savons de toilette et médicinaux, à l'état liquide, solide ou en poudre	Kg n.	0,40
Remarque.	Sous la dénomination „savons de toilette" on n'entend pas seulement des savons parfumés, mais tous savons en petits morceaux, faciles à manier, de même qu'en barres composées de plusieurs pièces, et emballés		

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
	dans du papier velin, du papier imprimé, des boîtes en carton ou d'une autre manière semblable.		
Ex par. 124 ex p. 3	Matières à tanner: Extraits tannants de toutes espèces, y compris les artificiels, conformément à la liste mise en vigueur par le Ministère des Affaires Economiques ou, dans un cas particulier, moyennant un certificat du même Ministère	Kg br.	0,015
Ex par. 167	Machines ou appareils complets ou non, montés ou non:		
ex p. 13	Machines agricoles non spécialement dénommées et tracteurs de toute espèce; locomobiles avec batteuses nettoyant entièrement le blé	Kg n.	0,015
ex p. 14	Tarares, trieuses et semoirs de blé à la volée	Kg n.	0,05
Ex par. 177 ex p. 2 p. 2 f.	Articles de papeterie: Papier: Papier à cigarettes, blanc ou de couleur en carnets ou rouleaux, y compris les enveloppes et anneaux intérieurs) . . .	Kg n.	0,30
Ex par. 195	Tissus de soie ou de soie artificielle et gaze pour tamis:		
ex p. 2	Rubans de sois naturelle, tissés jusqu'à 20 c/m de largeur	Kg n.	50,00
Ex par. 197	Tissus de demi-soie naturelle ou artificielle de toute sorte:		
ex p. 1	Etoffes de demi-soie naturelle, tissées, non spécialement dénommées	Kg. n.	20,00
ex p. 2	Rubans de demi-soie naturelle, tissés jusqu'à 20 c/m de largeur	Kg n.	25,00
Ex par. 199 p. 1	Tissus de laine non spécialement dénommés: contenant au plus 5 m² au kg	Kg n.	7,30
par. 207	Dentelles et ouvrages en dentelles, n. s. d. ainsi que tulle à dessins (à l'exception de tulle ordinaire pour rideaux)		
p. 1	non spécialement dénommés	Kg n.	25,00
p. 2	de soie naturelle ou artificielle ou tulle broché (brocart); combinés avec de la soie naturelle ou artificielle ou contenant des fils de clinquant d'or ou d'argent ou des fils d'or ou d'argent	Kg n.	75,00

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
Ex par. 209 ex p. 4	Objets d'habillement: Vêtements de toute sorte pour femmes et enfants (autres que ceux de dessus), tels que: costumes, jaquettes et similaires — en tissus de toute espèce à l'exception de tissus de soie ou de demi-soie:		
ex p. 4 a	Confectionnés, sans garniture	Kg n.	12,00
Ex par. 213 p. 1	Plumes de parure et fleurs artificielles: Plumes et peaux avec plumes de toute sorte, apprêtées (d'oiseaux de valeur et communs); plumages et tissus en plumes	Kg br.	160,00
p. 2	Fleurs artificielles et leurs parties, n.s.d.; plantes artificielles décoratives, même avec fleurs, combinées avec des matières précieuses	Kg br.	80,00
Ex par. 215	Articles de mercerie et de toilette, n.s.d., montés ou leurs parties, séparées, ainsi qu'articles non dénommés ailleurs et fabriqués en matières dénommées au présent numéro: Articles de mercerie et de toilette et parties de ces articles, ordinaires, en aluminium, corne, os ordinaire, bois, porcelaine, verre, carton, papier, écume de mer, fanon de baleine. jais, celluloïd, corne artificielle, lave ou autres matières ordinaires similaires; ouvrages n.s.d. en corne, os ordinaire, écume de mer, fanon de baleine, jais, lave, cire, gélatine, de même en viscose, celluloïd ou autres matières artificielles similaires	Kg n.	8,00

A. R. Y. D.

Liste B.

2-ème Partie.

Produits français dont les droits restent consolidés à l'importation en Estonie, sous réserve de nouveaux pourparlers.

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
Ex § 15 p. 2	Epices: Vanille	Kg n.	8,00

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
Ex § 27	Alcool et boissons alcooliques fortes:		
Ex p. 1	Alcool de baies, de grains et de pommes de terre, ainsi qu'autres alcools éthyliques, de tout degré, rectifiés ou non, de même qu'arrak, rhum, cognac, gin et whisky, eaux de vie de raisin, de fruits et leurs marcs — en fûts ou barils:		
Ex p. 1 b	arraks, armagnacs, cognacs et rhums, en fûts	Kg br.	2,00
Ex p. 2	Les mêmes, en bouteilles ou en récipients autres que les fûts et barils:		
Ex p. 2 b	Arraks, armagnacs, cognacs, rhums, d'une teneur alcoolique allant jusqu'á 50⁰ Gay-Lussac	Kg br.	2,60
Ex p. 2 c	Arraks, armagnacs, cognacs, rhums, d'une teneur alcoolique dépassant 50⁰ Gay-Lussac	Kg br.	4,00
Remarque.	Les marchandises ci-dessus dénommées ne sont admises à l'importation que moyennant autorisation du Ministère des Affaires Economiques.		
Ex § 28	Vins de raisin, de baies et de fruits:		
Ex p. 1 a	Vins de raisin en fût ne titrant pas plus de 16⁰ d'alcool	Kg br.	0,68
Ex p. 2	Vins de raisin en bouteilles et en récipients autres que les fûts:		
Ex p. 2 a	Non mousseux	Kg br.	0,80
Ex p. 2 b	Vins mousseux	Kg br.	0,90
Ex § 35 p. 1	Fromage et fromage artificiel de toute espèce: Fromage à pâte tendre de l'espèce de Roquefort, fabriqué uniquement avec du lait de brebis	Kg n.	0,80
Ex § 37 ex p. 2	Poissons: Poissons de toute sorte marinés, à l'huile ou préparés d'une autre manière analogue; poissons de toute sorte, en contenants hermétiquement fermés n.s.d.		
p. 2 a	Sardines cuites dans l'huile d'olive . . .	Kg br.	2,50
Ex § 86	Térébenthine (raffinée)	Kg n.	0,15
Ex 88 ex p. 4 b	Caoutchouc et gutta-percha travaillés: Pneumatiques et chambres à air pour les automobiles, motocyclettes, vélocipèdes,		

No du tarif douanier estonien	Désignation des marchandises	Unité de perception	Couronnes estoniennes
	ainsi que bandages pour tous autres véhicules à l'exception des bandages pour les camions automobiles et les tracteurs . .	Kg n.	0,73
Ex § 117	Huiles végétales:		
ex p. 1	Huiles d'olive	Kg n.	0,10
Ex § 119	Préparations cosmétiques et substances aromatiques:		
p. 1	Poudres, fards blancs et rouges, compositions pour teindre les cheveux, pastilles odorantes pour brûler, préparations et substances cosmétiques non sp. dén.-sans alcool	Kg br.	10,00
ex p. 2	Préparations de parfumerie et cosmétiques de toute sorte, contenant de l'alcool telles que parfums, eaux aromatiques, élixirs, etc.	Kg br.	35,00
Ex § 125	Matières colorantes naturelles:		
ex p. 2	minérales:		
ex p. 2a	ocres	Kg n.	0,015
Ex 195	Tissus de soie ou de soie artificielle et gazes pour tamis:		
ex p. 1	Tous ces articles autres que ceux dénommés au p. 2 du présent §:		
ex p. 1 a	Etoffes de soie naturelles tissées, non spécialement dénommées	Kg n.	40,00

A. R. Y. D.

Liste C.

Consolidations à l'entrée en France sous réserve d'une dénonciation avec préavis de quinze jours.

No du tarif français	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits en francs français
21	Peaux brutes, fraîches ou sèches, grandes ou petites	100 kg br.	exemptes
142	Lin brut, taillé, peigné ou en étoupe . . .	,,	,,
168	Pâtes de cellulose:		
	Pâtes mécanique:		
	sèches	,,	6,50
	humides	,,	3,25

No du tarif français	Désignation des marchandises	Unité de perception	Droits et francs français
	Pâtes chimiques:		
	sèches	„	13
	humides	„	6,50
318	Amidons (bruts ou imparfaits et autres liquides, en pâte ou autrement) non parfumés:		
	de froment, d'épeautre ou méteil . . .	100 kg n.	184,50
	d'autres grains	100 „ br.	153,80
590 bis	Meubles:		
	fonds de sièges ou dossiers, palmette, banquette, etc. plaqués:		
	Vernis, imprimés, cirés, pyrogravés, sculptés, moulurés ou thermoplastiqués . .	100 kg br.	129,20
	Autres	„	84,50
Ex 602	Boissellerie:		
	Bobines pour filatures et tissages ayant une longueur ne dépassant pas 10 c/m . . .	„	119,20
	ayant une longueur supérieure à 10 c/m	„	79,50
	Petites bobines à dévider pour fil à coudre, en bois commun, ni verni, ni teinté . .	„	35,70
Ex 603 quater A	Feuiles et feuillets de placages en bois commun, sciés, d'une épaisseur égale ou inférieure à 2 m/m ainsi qu'en bois des mêmes espèces déroulés ou tranchés de toute épaisseur sans assemblage, planés ou non:		
	en aulne, peuplier, pitchpin, platane, sapin ou tremble	100 kg br.	19,90
	autres essences	„	29,80
	peints, vernis ou cirés en toutes essences	„	35,70
	découpés en vue d'une destination particulière	„	Droits ci-dessus selon l'espèce majorés de 50%
603 quater B	Plaquages et contreplaquages	„	105,40
603 quater C	Autres ouvrages en bois	„	55,70

A. R. Y. D.

766. Välismaalasi peatusloa- ja registreerimismaksust vabastavate tööalade määrus.

Antud Siseministri poolt 25. novembril 1937.

Alus: Üle Vabariigi piiri liikumise ja välismaalaste Eestis peatumise määruse täiendamise määruse (RT 92 — 1937) § 15 p. 15.

I.

Tööaladeks, kus välismaalt Eestisse toodud töölised on vabastatud peatusloa- ja registreerimismaksust, on põllu- ja kaevandustööd.

II.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Tallinnas, 25. novembril 1937.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermaa.

---

767. Perekonnakirjade korraldamiseks antud tähtaja pikendamise määrus.

Antud Siseministrilt 25. novembril 1937.

Alus: Perekonnaseisu seaduse § 63 (RT 191/192 — 1925).

Perekonnaseisu seaduse kohta antud juhtnööride § 60 (RT 48 — 1926 ja 102 — 1934) perekonnakirjade korraldamiseks ettenähtud tähtaeg (1. jaanuar 1938) pikendatakse 1. jaanuarini 1939.

Siseminister K. Eenpalu.

Üldosakonna abidirektor Osk. Angelus.

---

768. Eesti farmakopöa kehtimapanemise määrus.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 4 p. 24 ja § 6 p. 11.

§ 1. Käesolevaga pannakse kehtima ja tehakse käsitamiseks kohuslikuks kõigile farmatseutilistele tööstustele ja ravimite valmistusasutistele, rohuladudele ja apteekidele Sotsiaalministeeriumi Farmaatsia Inspektuuri väljaandel 1937. aastal ilmunud Eesti farmakopöa esimene väljaanne (Pharmacopoea Estonica, editio prima), mis trükitud Riigi Tervishoiunõukogu otsusel 5. juunist 1936.

§ 2. Kõik ained ja preparaadid, millede valmistamise eeskirjad ja omadused on farmakopöas kindlaks määratud, peavad ravimina või ravivahendina liikvelelaskmisel olema valmistatud farmakopöa eeskirjade kohaselt ja vastama omaduste poolest farmakopöas ettenähtud nõuetele.

§ 3. Eelmises (2) paragrahvis nimetatud aineid ja preparaate, mis on valmistatud senini kehtivate eeskirjade kohaselt, on käesoleva määruse § 1

loetletud asutistele lubatud liikvele lasta kuni nende tagavarade lõppemiseni, hiljemalt aga kuni 1. jaanuarini 1939.

§ 4. Farmaatsia Inspektuuril on õigus anda juhendeid ja teha korraldusi farmakopöa käsitamise kohta, õiendada ja parandada farmakopöa tekstis leitavaid ebatäpsusi ja vigu, vabastada apteeke mõnede farmakopöa nõuete täitmisest ravimite teimimise (proovimise) ja ravimite valmistamiseks vajaliku aparatuuri osas, anda tähtpäevi farmakopöas ettenähtud ravimite valmistamiseks, teimimiseks ja säilitamiseks vajalike abinõude ja aparatuuri muretsemiseks, samuti keelduda loaandmisest farmakopöa-preparaatide liikvelelaskmiseks eripreparaatidena.

§ 5. Käesolev määrus hakkab kehtima 1. jaanuarist 1938. Samast ajast kaotavad kehtivuse: 1) Tervishoiunõukogu otsused küla- ehk maaapteekide ruumide, sisseseade, aparatuuri, reaktiivide ja instrumentide kohta (RT 91/92 — 1922), 2) Määrus vabamüügi apteekide aparatuuri täiendamise kohta (RT 156 — 1925), 3) Määrus bensaldehüüdtsüaanhüdriini (Benzaldehydcyanhydrinum), mõrumandlivee (Aqua Amygdalarum amararum) ja joodtinktuuri (Tinctura Jodi) kohta (RT 18 — 1930), 4) Määrus piparmündi piirituse (Spiritus Menthae piperitae) kohta (RT 29 — 1930), 5) Farmakopea muutmise ja täiendamise määrus (RT 62 — 1930).

Tallinnas, 22. novembril 1937.

Sotsiaalminister O. Kask.

Farmaatsia inspektor H. Salasoo.

---

769. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Tallinnas 7. detsembril 1935 allakirjutatud Eesti-Läti vahelise ajutise majanduslepingu lisakokkuleppe täiendusprotokolli lisaprotokollile lisatud nimekiri D^1 (RT 108 — 1935) kaotas vastavalt tähendatud lisaprotokolli artiklile 2 kehtivuse 22. novembril 1937.

Tallinnas, 23. novembril 1937.

Välisminister Fr. Akel.

Tallinna Linnavolikogult 20. oktoobril 1937 vastu võetud ja Siseministrilt 6. novembril 1937 kinnitatud

770. Tallinna linna avalikkude haljasalade heakorra sundmäärus.

Alus: Linnaseaduse § 108 pkt. 7.

§ 1. Käesoleva sundmääruse alla käivad kõik Tallinna linnale kuuluvad avalikud pargid, aiad, puiesteed, puiestikud, metsad, mängu-, spordi- ja muruväljad.

§ 2. Eelmises paragrahvis loetletud haljasaladel on keelatud:

a) kioske, paviljone, pinke, piirdeid, puutugesid, jätete kaste ja muid ehitisi lõhkuda, määrida või ümber asetada;
b) pinkidel lamada või magada;
c) murul käia, lamada või loomi karjatada, arvatud välja Linnavalitsuse poolt selleks määratud kohad;

d) lilli, põõsaid, puid, puuoksi, lehti ja õisi murda või muul viisil rikkuda ning puudele ronida;
e) jätteid ja paberitükke maha visata või haljasalasid muul viisil reostada;
f) linnupesi ja linnupuure lõhkuda, linnumune hävitada ja linde hirmutada;
g) jahti pidada, arvatud välja § 3 ettenähtud juhud;
h) hobuseid kinni siduda piirete või puude külge;
i) sõidu- ja veoriistadega liigelda, arvatud välja lapsevankrid ja -kelgud;
j) koeri rihma või keti otsas pidamata kaasa võtta ja vabalt joosta lasta; rihm või kett ei või olla pikem kui 2 m.

§ 3. Linnavalitsusel on õigus lubada haljasaladel jahti pidada röövlindudele ja -loomadele.

§ 4. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas. Sellest ajast kaotab maksvuse Tallinna Linnavolikogult 1. juulil 1925 vastu võetud Sundmäärus Tallinna linna piirkonnas asuvate avalikkude parkide, aedade, metsade, puiesteede ja muruplatside heakorra alalhoidmise kohta (RT 122/123 — 1925).

Linnapea J. Soots.

Sekretär J. Pinding.

Haapsalu linnavolikogu otsus 29. oktoobrist 1937, mis täitmisele lubatud Siseministeeriumi Omavalitsuste Osakonna kirjaga 16. novembrist 1937 nr. 1297 all.

771. Haapsalu linna maksumäärad 1938 aastal.

Kinnitada Haapsalu linna maksumäärad 1938. aastaks määrades, millised linnavolikogult 29. oktoobril 1936 ja 15. jaanuaril 1937 vastu võetud ja Riigi Teatajas 38 — 1937 avaldatud järgnevate muudatustega ja parandustega:

Järjek. nr. 3 all:

Kogukonnamaks:

Kodanikelt 20 kuni 60 aastani, kelle alaline elukoht eelmise maksuaasta 15. detsembril oli Haapsalu linna administratiivpiires:

I liik:	Maksukohuslastelt, kes maksavad eelmise maksuaasta eest tulumaksu 100 kr. või rohkem	Kr. 20.—
II „	Maksukohuslastelt, kes maksavad eelmise maksuaasta eest tulumaksu Kr. 75.— kuni Kr. 100.— (excl.) .	Kr. 16.—
III „	Maksukohuslastelt, kes maksavad eelmise maksuaasta eest tulumaksu Kr. 50.— kuni Kr. 75.— (excl.) . .	Kr. 12.—
IV „	Maksukohuslastelt, kes maksavad eelmise maksuaasta eest tulumaksu Kr. 25.— kuni Kr. 50.— (excl.) . .	Kr. 10.—
V „	Maksukohuslastelt, kes maksavad eelmise maksuaasta eest tulumaksu alla Kr. 25.—	Kr. 8.—
VI „	Maksukohuslastelt, meeskodanikelt, kellele polnud määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu	Kr. 6.—
VII „	Maksukohuslastelt naiskodanikelt, kellele polnud määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu	Kr. 4.—

VIII liik: Maksukohuslastelt abielunaistelt mehe maksu pooles suuruses, kuid mitte alla . . . . . Kr. 4.—

Märkus 1. On maksukohuslane meeskodanik eelmise maksuaasta 15. detsembril vallaline ja üle 30 aasta vana, arvatakse tema kogukonnamaksule, mis arvutatud eelpool tähendatud liikide alusel, veel juurde 50%, kuid seejuures maks ei tohi tõusta üle 20 krooni.

Märkus 2. Maksust on vabad Linnamaksuseaduse § 40³ loetletud isikud.

Maksutähtaeg 1. juulil.

Viivitusemaks tähtajaks mittemaksmise korral — 1% kuus, kuid mitte alla 25 s. + peale maksuvõla sissenõudmisele pööramist — 50% maksuvõlast ning lisaraha 5% määral sissenõutavast võlasummast, kuid mitte vähem kui 1 kroon.

Järjek. nr. 24 all:

Ehitusplaanide kinnituse- ja revisjonimaks:

Ehitusplaanide läbivaatamise ja kinnitamise ning ehituse järelevalve teostamise eest, igalt normaalsuurusega (76 × 20 sm) või väiksemalt plaanilehelt:

a) uute kivi- ja betoonehituste plaanid . . . . . Kr. 10.—
b) uute segaehituste plaanid . . . . . Kr. 8.—
d) uute puuehituste plaanid . . . . . Kr. 6.—
e) olemasolevate ehituste ümberehitamise ja parandamise plaanid . . . . . Kr. 3.—

Märkus. Normaalsuurust ületavatelt plaanidelt võetakse maksu proportsionaalselt nende suurusele.

Maksutähtaeg: Plaani kättesaamisel.

Haapsalus, 20. novembril 1937.

Linnapea Alver.

Sekretär A. Vaigur.

---

772. Sundmääruse turgudel kauplemise kohta Valga linnas muutmine.

Valga linnavolikogult vastu võetud 14. oktoobril 1937 ja Siseministrilt 6. novembril 1937 kinnitatud.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 9.

Valga linnavolikogult 28. veebruaril 1935 vastu võetud ja RT 32 — 1935 avaldatud Sundmääruse turgudel kauplemise kohta Valga linnas §§ 1 ja 3 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 1. Valga linna turuplatsideks on järgmised kohad:

1) plats, mis piiratud Ap.-õigeusu kirikuga, Jaani koguduse kalmistuga ja Vabaduse ning Turu tänavate majadega,

2) plats, mis asub Petseri tän. ja riigipuuaia vahel, vastu Jakobi tänavat.

§ 3. Kauplemine turgudel algab 1. aprillist kuni 1. oktoobrini kell 5 homm. ja 1. oktoobrist kuni 1. aprillini kell 6 homm. ning kestab kuni kella 13-ni.

Linnavalitsuse poolt rendile antud turulihapoed selle sundmääruse alla ei käi.

Käesolev sundmääruse muudatus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Valgas, 15. novembril 1937.

Linnapea T. Villa.

Sekretär A. Paim.

Tõrva linnavolikogult 23. septembril ja 28. oktoobril 1937 vastu võetud

773. Tõrva linna elektrivoolu müügitariifid.

A. Valgustustariif.

Valgustustariif nr. 1.

Elektrivoolu eest, mis tarvitatud ainult valgustuseks, maksavad tarvitajad ühetariifi-mõõtja järgi — 26 senti kwt.

Valgustustariif nr. 2.

Tarvitajad, kellel on lubatud elektrivoolu tarvitada voolumõõtjata, maksavad ühe wati eest kuus järgmiselt:

a) jaanuar, november, detsember . . . . . 8,4 senti,
b) veebruar, märts, aprill, august, september, oktoober . . 4,9 „
c) mai, juuni, juuli . . . . . 2,2 „

Valgustustariif nr. 3.

Kinode umformereis tarvitatud elektrivoolu hind on 20 senti kilowatt-tund.

Valgustustariif nr. 4.

Tõrva Rahvamaja ruumides (välja arvatud einelaua ruumid) tarvitatud elektrivoolu hind on 24 senti kilowatt-tund. Kahetariifi-mõõtja järgi öösel kella 23—7-ni on 22 senti kwt.

B. Jõutariifid.

Jõutariifi järgi antakse elektrivoolu erivoolumõõtja läbi tööstuse, arstimise, katsetamiste, proovimiste, puusaagimise, veepumpamise ning teisteks otstarveteks ülesseatud mootoritele, aparaatidele ja umformeritele.

Jõutariif nr. 1.

Kui tarvitaja voolutarvitus ühe kuu jooksul on:	1— 50 kwt.	— 18	senti kwt.,
	51—100 „	— 17	„ „
	101—300 „	— 16,5	„ „
	301—600 „	— 16	„ „
	601—999 „	— 15	„ „
	1000 ja enam „	— 14,5	„ „

Kahetariifi-mõõtja järgi öösel kella 23—7-ni 14 senti kwt.

Jõutariif nr. 2.

Tarvitajad, kelle kuine voolutarvitus on üle 1200 kwt., maksavad voolu eest:

a) 1. novembrist — 31. jaanuarini kella 16—20-ni . . . . 14 senti kwt.,
b) 1. veebruarist — 31. oktoobrini kella 7—23-ni ja 1. novembrist — 31. jaanuarini kella 7—16-ni ja 20—23-ni . . . . 13 „ „
c) öösel kella 23—7-ni . . . . . 7 „ „

Jõutariif nr. 3.

Jahuveskites ja saeveskites tarvitatud elektrivoolu hind:

a) 1. novembrist — 31. jaanuarini kella 16—20-ni . . . . 14 senti kwt.,
b) 1. veebruarist — 31. oktoobrini kella 7—23-ni ja 1. novembrist — 31. jaanuarini kella 7—16-ni ja 20—23-ni . . . . 9,5 „ „
c) öösel kella 23—7-ni . . . . . 7 „ „

Käesolevad tariifid hakkavad maksma 1. oktoobrist 1937 ja samast ajast kaotavad maksvuse tariifid, mis on vastu võetud Tõrva linnavolikogult 22. mail 1930 ja 8. oktoobril 1936.

Tõrvas, 10. novembril 1937. Nr. 712.

Linnapea Jaan Viks.

Sekretär A. Priimets.

Rakvere Linnavolikogult 21. oktoobril 1937 vastu võetud ja Siseministrilt 18. novembril 1937 kinnitatud

774. Sundmääruse täiendamise sundmäärus kauplemise aja kohta Rakveres.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 26.

I.

Rakvere Linnavolikogult 30. detsembril 1935 vastu võetud ja Riigi Teatajas 35 — 1936 avaldatud Sundmääruse kauplemise aja kohta § 2 täiendatakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 2. Kauplustes, kus kaubeldakse III järgu äritunnistusega ja müüakse väljaviimiseks lihasaadusi, kala, konserve, piima, piimasaadusi, saia, leiba ja juur- ning aedvilja, ja neis III järgu koloniaal- ja segakauplustes, kus Linnavalitsuse loal müüakse leiba või piima, on lubatud kauplemine äripäevadel kella 7 kuni kella 18, pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kella 7^{30} kuni kella 9.

Puuviljakauplustes võib kaubelda äripäevadel kella 9 kuni kella 21 ja pühapäevadel, riiklikel pühadel ja puhkepäevadel kella 17 kuni kella 21.

II.

See sundmäärus jõustub 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea H. Aviksoo.

Sekretär Joh. Kadaja.

Hind 30 senti. Riigi Trükikoja trükk.